

Zprávy 2012 – *léto*

Dilia

Mařena Já jsem přišla lidem povědět, že všechen talent a pravda tohoto pitomého světa je v tomhle malém brčku. Kdyby se po světě posílal jeden obrovské světové joint, nebyly by žádné války, žádný zneužívání, žádný podrazy, nevěry, podvody a bolest. Všechno by bylo úplně jiné. Úplně v pohodě! A to tenhle svět potřebuje.

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA

DILIA vypisuje stipendia pro mladé překladatele ze skandinávských jazyků

(švédština, norština, dánština, finština)

Workshop je určen začínajícím překladatelům z řad studentů filologických oborů, divadelních škol a dalších, kteří mají zájem o divadelní texty. Každý účastník přeloží jednu divadelní hru pod vedením zkušených překladatelů.

Účastníci obdrží stipendium: 5 000 Kč

Termín podání přihlášek: 11. května 2012

Počet míst: 5

Výběr účastníků: začátek června 2012

Zahájení dílny: červen 2012

Odevzdání překladů: do 31. srpna 2012

Více informací na www.dilia.cz a jirik@dilia.cz

Projekt vznikl za finanční podpory hl. města Prahy.

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	9
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	12
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	41
Literární oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	44
Mediální oddělení premiéry a užití děl	46
Rejstřík	48

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
Doc. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587
Záznamník (24 hodin denně):
tel.: 283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

zástupce vedoucího oddělení
Věra Zárubová
tel.: 266 199 830
fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

agentáž
Marie Špalová
tel.: 266 199 861
Helena Eliášová
tel.: 266 199 823
Jan Jiřík
tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů
Pavla Kačorová
tel.: 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel.: 266 199 816

Literární oddělení
vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax.: 266 199 876

referenti
Jan Rychta Dis.
Ondřej Šárek
tel.: 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košť
tel.: 266 199 865
Mgr. Klára Parkanová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz. Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činnosti jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

INFORMUJEME

Překladatelská dílna DILIA 2012

Již po osmém organizuje DILIA překladatelskou dílnu pro začínající překladatele dramatických textů. Tentokrát je dílna zaměřena na **skandinávské jazyky (dánština, finština, norština, švédština)**.

Překladatelská dílna DILIA je určena studentům divadelních a filologických oborů, kteří mají zájem o překlad dramatického textu. Účastníci dílny připraví pod tutorským dohledem zkušených překladatelů z příslušného jazyka pět překladů současného dramatu. Podmínkou dílny je, aby se jednalo o text autora, který je v českém prostředí vůbec nebo velmi málo známý.

Během dílny si začínající překladatelé mohou osvojit základní dovednosti překládání dramatického textu, který je oproti překladu jiných literárních žánrů velmi specifický. Zároveň mají možnost konzultovat svou práci se zkušenými překladateli z příslušného jazyka. Dílna tak umožňuje a zároveň podporuje udržení české kontinuity překládání divadelních her.

Výsledky dílny jsou formou scénických čtení prezentovány veřejnosti. Překladatel si tak může ověřit svůj překlad na scéně; odborná veřejnost se díky této prezentaci může seznámit s novými texty z nejrůznějších jazykových oblastí.

Uzávěrka přihlášek: 11. května 2012

Povinné přílohy přihlášky:

- strukturovaný životopis
- seznam překladů z daného jazyka
- návrh hry, kterou chce účastník dílny překládat (v ideálním případě i se stručným zdůvodněním)

Přihlášku včetně příloh poslat na emailovou adresu Jana Jiríka – jirik@dilia.cz

Účastníci obdrží stipendium: 5 000 Kč

Termín podání přihlášek: 11. května 2012

Počet míst: 5 (tj. po 1 místě pro dánštinu, finštinu, norštinu, 2 místa pro švédštinu)

Výběr účastníků: začátek června 2012

Zahájení dílny: červen 2012

Odevzdání překladů: do 31. srpna 2012

Více informací na www.dilia.cz a jirik@dilia.cz

JJ

Českou hrou roku se stali Drábkovi Jedlíci čokolády

V sobotu 25. února byly předány Ceny Alfréda Radoka za inscenační počiny roku 2011. Slavnostní večer moderovali členové souboru Dejvického divadla – Lenka Krobotová, David Novotný a Václav Neuzil. Role hostitelů se ujalo Divadlo v Dlouhé, které bylo nejúspěšnější a odneslo si za inscenaci *Polední úděl* celkem tři ocenění.

V kategorii Inscenace roku cenu převzala režisérka Hana Burešová. Helena Dvořáková za ztvárnění role Ysé a Martin Černý za návrh scény se stali dalšími laureáty. Divadlem roku bylo už potřetí zvoleno Pražské komorní divadlo, které je do konce června pronájemcem Divadla Komedie. Martin Pechlát byl oceněn za herecký výkon v inscenaci *Legenda o svatém pjanovi*, kterou nastudoval David Jařab. Za hudbu k inscenaci *Leoš aneb Tvá nejvěrnější* byl odměněn Miloš Štědroň. V režii a úpravě Vladimíra Morávka se inscenace hraje v Divadle Husa na provázku. Talentem roku

byl vyhlášen herec Michal Isteník — člen brněnského divadla Buranteatr a činoherního souboru Městského divadla Brno.

Českou hrou roku se stali *Jedlící čokolády* Davida Drábka, které uvedl v autorově režii Klicperovo divadlo v Hradci Králové.

Všem oceněným gratulujeme!

Hra Davida Drábka Jedlící čokolády je v elektronické podobě k dispozici v DILIA, synopsi naleznete v sekci České hry tohoto vydání Zpráv DILIA.

MŠ

Životní jubileum Vadima Petrova

24. května 2012 oslaví osmdesáté narozeniny Vadim Petrov, předseda Správní rady DILIA, hudební skladatel, klavírista, hudební pedagog, zakladatel Lidové konzervatoře (dnes Konzervatoř Jaroslava Ježka), autor necelých třinácti set hudebních titulů (převážně pro divadlo, film, rozhlas a televizi) a nositel Zlaté a Platinové desky firmy Supraphon.

K životnímu jubileu srdečně gratulujeme!

prof. Vadim Petrov (nar. 1932)

Po studiích na ruském gymnáziu vystudoval skladbu a hru na klavír na pražské AMU u profesora Miroslava Kabeláče a Jaroslava Řídkého. Je významným hudebním pedagogem, který v Praze založil Lidovou konzervatoř (dnes Konzervatoř Jaroslava Ježka), zde působil jako její první ředitel. Po roce 1968 byl politicky perzekvován a měl zákaz umělecké činnosti, tehdy vyučoval hudbu na Konzervatoři Jaroslava Deyla. V letech 1976 až 1992 vyučoval skladbu a hudební teorii na Pražské konzervatoři. Skládá hudbu všech žánrů od hudby taneční, scénické,

filmové až po hudbu populární (písně, šansony, hudbu k umělecké próze a poesii apod.) i hudbu vážnou (kupř. komorní hudbu či vokální tvorbu). Na svém kontě má více než 1300 různých skladeb. Mnohé z těchto skladeb byly oceněny buď samostatně nebo jako součást celého díla v České a Československé republice, v Itálii, v Německu, ve Španělsku, v Bulharsku, v Rusku, v Japonsku a v Kanadě. V roce 2003 obdržel platinovou desku firmy Supraphon. V současnosti působí jakožto předseda Správní rady agentury DILIA.

HE

Hry Romana Sikory a Samuela Galleta na Dnech Frankofonie

V rámci Dnů Frankofonie 2012 připravil Institut umění-Divadelní ústav ve spolupráci s Francouzským institutem v Praze setkání současné francouzské a české dramatiky s názvem: *Rozumíme si? /On se comprend?*

Setkání proběhlo dne 19. března v kavárně Francouzského institutu a v režii Lucie Málkové se na něm četly ukázky z her *Oživení* a *Komuniké* č. 10 Samuela Galleta a dvou nejnovějších her Romana Sikory *Zpověď masochisty* a *Zmatek nad zmatek*.

Scénická čtení byla doplněna diskuzí o průsečících a odlišnostech české a francouzské divadelní kultury a politických témat současné české a francouzské dramatiky. Diskuzi, kterou moderovala francouzská překladatelka, režisérka a teatroložka Katia Hala, se účastnili Lucie Málková, Václav Richter a dramaturg pařížského divadla Theatre du Rond Point Jean-Daniel Magnin.

Setkání ve Francouzském institutu se zúčastnili také oba autoři prezentovaných her.

Hra Samuela Galleta Komuniké č. 10 je v překladu Markéty Machačíkové dostupná v elektronické podobě v DILIA. V elektronické podobě jsou v DILIA dostupné hry Zpověď masochisty a Zmatek nad zmatek.

JJ

Cena Marka Ravenhilla 2011

Centrum současné dramatiky letos podruhé udělilo cenu za nejlepší divadelní inscenaci nového dramatického textu. Porota, která vybírala z více než 130 premiér, ocenila inscenaci *Hamlet je mrtev. Bez tíže*. Činoherního studia Ústí nad Labem.

Předávání se stejně jako v loňském roce osobně zúčastnil britský dramatik a herec Mark Ravenhill. Vítěz si odnesl kožich, který pro letošní ročník zhotovil výtvarník David Černý.

Zdůvodnění výběru festivalové rady Centra současné dramatiky:

„V Činoherním studiu dokázali poněkud do sebe zavinitou hru až nečekaně přesvědčivě otevřít a proměnit ji v živou, zábavnou a v potřebných momentech také znepokojivou inscenaci. Režisér David Šiktanc vede šestici herců k tomu, aby vytvořili a důsledně udrželi typově jasně určené, sice karikované, přitom ale naprosto konzistentní figury. Podstatné je tu umění sdělit vypjatou emoci a nezamotat se do psychologické drobnokresby, stejně jako schopnost být vtípný bez zbytečného vtípkování nebo banální situační komiky.“

Cena Marka Ravenhilla za inscenaci nového textu je ocenění za počín v oblasti **inscenování současné dramatiky** pro česká divadla. Festivalová rada Centra současné dramatiky vybírala z celkem 130 premiér textů českých či zahraničních autorů, které vznikly v posledních deseti letech. Zohledňována je symbióza kvalitního textu a kvalita jeho inscenování. Rada sleduje i výsledky autorské či kolektivní tvorby, u nichž rozhoduje výsledný text a jeho přenositelnost mimo kontext konkrétní inscenace a poetiky divadla, pro nějž vznikal. Centrum současné dramatiky založilo pod záštitou Václava Havla v roce 2010 Divadlo Letí.

Nominované inscenace:

Michal Walczak: **Amazonie**, Buranteatr Brno, režie: Mikołaj Tyc
 Ewald Palmetshofer: **Hamlet je mrtev. Bez tíže**.
 Činoherní studio Ústí nad Labem, režie: David Šiktanc
 David Gieselmann: **Holubi**, HaDivadlo Brno, režie: Marián Amsler
 Petro Kolečko: **Kauza Maryša**, A Studio Rubín Praha, režie: Daniel Špinar
 Peter Handke: **Podzemní blues**, Pražské komorní divadlo –
 Divadlo Komedie Praha, režie: Dušan D. Pařízek
 Falk Richter: **Porucha**, HaDivadlo Brno, režie: Marián Amsler
 Petr Kolečko: **Vejce**, Teatro NoD Praha, režie: Tomáš Svoboda
 Roman Sikora: **Zpověď masochisty**, Divadlo Letí Praha,
 režie: Martina Schlegelová

Texty her Zpověď masochisty R. Sikory a Porucha F. Richtera jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

MŠ

STÜCKE 2012 – fórum současné německojazyčné dramatiky

**19. května – 7. června proběhnou 37.
divadelní dny v německém Mülheimu.**

V letošním roce vybrala nezávislá komise sedm her, jejichž inscenace představí německá divadla z Výmaru, Drážďan, Hamburgu a Berlína a z vídeňského Burgtheatru.

O mülheimskou dramatickou cenu za nejlepší německy psanou současnou hru se budou ucházet tyto texty:

Claudia Grehn, Darja Stocker: *Reicht es nicht zu sagen ich will leben*

Peter Handke: *Immer noch Sturm*

Martin Heckmanns: *Vater Mutter Geisterbahn*

Anne Lepper: *Käthe Hermann*

Philipp Löhle: *Das Ding*

René Pollesch: *Kill your Darlings! Streets of Berladelphia*

Roland Schimmelpfennig: *Das fliegende Kind*

O mülheimskou dramatickou cenu za nejlepší německy psanou současnou hru pro děti se budou ucházet tyto texty:

Lutz Hübner: *Held Baltus*

Katrin Lange: *Freund Till, genannt Eulenspiegel*

Jens Raschke: *Schlafen Fische?*

Michael Schramm, Sabine Zieser:

Lottes Feiertag oder wie Joseph zu seiner Ohrfeige kam

Petra Wüllenweber: *Zur Zeit nicht erreichbar*

Tučně vyznačené tituly jsou v německém originále k dispozici v DILIA. Synopse her naleznete v sekci Zahraniční hry – nepřeložené.

Heidelberger Stückemarkt 2012

Soutěžní přehlídka nové německojazyčné dramatiky, která se koná 27. 4. – 6. 5. 2012, zveřejnila 7 finalistů.

Heidelberger Stückemarkt patří k nejdůležitějším festivalům se zaměřením na nové objevy současné dramatiky a jejich podporu. Již od roku 1996 představuje formou scénických čtení dosud neuvedené divadelní hry, umožňuje diskuzi autorů s publikem a v neposlední řadě oceňuje nemalou finanční částkou vítězné texty.

O hlavní cenu pro mladé autory **Heidelberger Stückemarkt 2012**

se letos utkají tito autoři:

Thomas Arzt: *Alpenvorland*

Markus Bauer: *Verachtung*

Reihaneh Youzbashi Dizaji: *Stuttgart. Teheran. Dialog*

Katja Hensel: *Womit keine Zahl rechnet*

Wolfram Höll: *Und dann?*

Charlotte Roos: *Wir scheben wieder*

Mario Salazar: *Am Leben werden wir nicht scheitern*

HE

Letošní ročník festivalu je tematicky zaměřen na egyptské divadlo. V rámci festivalu proběhnou scénická čtení nových egyptských her a diskuze a přednášky na téma „*Divadlo po egyptském jaru*“. Na festival byly pozvány inscenace alexandrijské Mutiny Group for arts: *No Matter What Happens Now* a ***Letztes Territorium*** německé autory Anne Habermehl o mladém Afričanovi, který uprchne do Evropy a jednoho dne se objeví ve Stuttgartu u dveří svého kamaráda z léta.

Kompletní program festivalu naleznete zde: www.theaterheidelberg.de

*Tučně zvýrazněné tituly jsou v originále k dispozici v DILIA. Překlad hry *Verachtung* již připravujeme. Ostatní texty můžeme zprostředkovat.*

HE

Theatertreffen – Stückemarkt 2012 – právě začíná

Theatertreffen
4. bis 20. Mai 2012

4. – 20. 5. 2012 se koná berlínský festival **Theatertreffen**, v rámci kterého proběhne soutěžní **dramatická sekce Stückemarkt 2012**.

Šest nejlepších divadelních her z pera německy píšících dramatiků získalo pozvání na prestižní divadelní festival Berliner Theatertreffen 2012.

Odborná porota vybrala z 325 přihlášených textů (286 her a 39 projektů) 5 současných divadelních her z Německa, Polska a Velké Británie a poprvé jeden německý divadelní projekt. Vybraný projekt a divadelní texty budou představeny v rámci festivalové sekce Stückemarkt a budou usilovat o tři hlavní ceny:

Förderpreis für neue Dramatik des tt Stückemarkts

Werkauftrag des tt Stückemarkts

Theatertext als Hörspiel

Následujících pět vybraných textů bude zinscenováno formou scénického čtení, divadelní projekt „*Polis3000: respondemus*“ bude prezentován v berlínské Projektlabor:

Pamela Carter (*1970, Velká Británie): „*Skåne*“

Michel Decar (*1987, Německo): „*Jonas Jagow*“

Magdalena Fertacz (*1975, Polsko): „*Śmierć Kalibana*“

Julia Holewińska (*1983, Polsko): „*Ciała obce*“

Wolfram Höll (*1986, Německo): „*Und dann*“

Markus&Markus (Markus Schäfer, *1983; Markus Wenzel, *1988, Německo): „*Polis3000: respondemus*“

Text Cizí těla (Ciała obce) polské autorky Julie Holewińskiej je v originále elektronicky k dispozici v DILIA. Zbýlé texty budou k dispozici v polovině května 2012.

Neue Stücke aus Europa 2012

Německé město Wiesbaden se stane ve dnech 14. – 24. 6. 2012 výkladní skříní současné evropské dramatiky. Největší mezinárodní festival současného dramatu po dvou letech (poslední ročník se konal v roce 2010) opět představí ty nejlepší a nejzajímavější inscenace, které lze zhlédnout na evropských jevištích.

Festival **Neue Stücke aus Europa** se zaměřuje cíleně na nové texty a jejich autory. Festival spolupracuje se sítí uznávaných dramatiků, kteří po dva roky sledují divadelní dění ve své zemi a poté doporučí festivalové radě inscenace současných textů, o kterých jsou přesvědčeni, že splňují všechna kritéria a jsou hodnotným obrazem divadelní kultury jejich země. Festival tak například úzce spolupracuje s Markem Ravenhillem (Velká Británie), Bernardem Studlarem (Rakousko), Małgorzatou Sikorskou-Miszczuk (Polsko), Tankredem Dorstem (Německo) a Arnoštem Goldflamem (ČR).

Na letošní festival bylo pozváno 31 inscenací z celé Evropy. Diváci tak budou mít možnost na jednom místě zhlédnout čtyřhodinový výsostně poetický opus Petera Handkeho *Immer noch Sturm*, mrazivou inscenaci *Mörder* Alexandera Moltschanowa i oceňovanou komorní hru *SAM* Kathariny Schmitt, jejíž česká premiéra proběhne v Divadle Komedie v dubnu 2012. Součástí festivalu budou také pódiové diskuze o současné evropské dramatičce, tematické přednášky, scénická čtení a debaty publika s inscenátory a autory prezentovaných her.

Podrobný program festivalu naleznete na: www.newplays.de

Text Immer noch Sturm Petera Handkeho je k dispozici v DILIA.

DILIA vyhlašuje Literární grant DILIA

Literární grant DILIA je určen českým vydavatelům a nakladatelům. Grantem chce DILIA podpořit knižní vydání dosud nepublikovaného a umělecky ojedinělého/přínosného slovesného díla českého autora.

Literární grant DILIA (pro rok 2012) je určen k pokrytí autorského honoráře a uhrazení části výrobní ceny za náklad 1000 výtisků, přičemž celková výše přiznaného grantu může činit až 50% celkových nákladů na vydání díla.

V daném roce je každý nakladatel oprávněn žádat o Literární grant DILIA jen na jedno dílo.

Žádost musí obsahovat zdůvodnění výběru díla, synopsi, ukázkou v rozsahu 20 normostran a informace o obchodních podmínkách vydání díla, zejména o době trvání a kvantitativního vymezení licence.

Žádosti o Literární grant DILIA na daný rok je nutno podat do **31. května**. O udělení grantu rozhoduje Správní rada DILIA, která vyhlásí výsledky do **30. září**.

MC

Navštivte
www.dilia.cz

ROZHOVOR

Saara Turunen

Obrazy a snění na jeden z možných finských způsobů

*Shooting star současného finského dramatu mladá autorka Saara Turunen je oceňována ve Skandinávii a v současné době i v celé Evropě za svůj odvážný a přímý styl ve svých textech i v inscenacích. V roce 2011 získala za svou nejnovější hru **Broken Heart Story** cenu Lea, která je udílána nejlepšímu dramatickému textu ve Finsku. Oceněnou hru nyní překládá Alžběta Štollová, talentovaná překladatelka žijící ve Finsku.*

Rozhovor s finskou dramatickou vedla a přeložila Alžběta Štollová, upravila Helena Eliášová.

Odkud pocházíte? Jak krajina, ve které člověk žije, ovlivňuje lidské vnímání?

Pocházím z Joensuu, to je na východu Finska. Určitě mě tato krajina ovlivnila. Vše mi tam už od dětství připadalo ošklivé. Snad proto jsou pro mě krása a estetická zkušenost tak důležité, možná proto je neustále vyhledávám. Nechci nic středostavovského, šedého, žádnou holou krajinu. Vzpomínám na své první cesty po Evropě, kde jsem viděla něco krásného, starého, zajímavého...

Vystudovala jste dramaturgii a režii. Dokážete si představit, že byste studovala ještě něco dalšího, například dějiny umění nebo média?

Ano, přihlásila jsem se na dramaturgii, ale během studia mi došlo, že bych ráda také režiovala, hlavně své vlastní texty. Ještě předtím, než jsem nastoupila na divadelní školu, jsem studovala filmovou scénáristiku. Uvědomila jsem si ale, že moje místo je v divadle. Už jen text, podle něhož vzniká film a text, na základě kterého se rodí divadelní představení, jsou tak jiné...

Jsem potěšena, že byste si mě na základě znalosti mých her dokázala představit jako studentku dějin umění. Kdybych měla čas, určitě bych se na tento obor vrhla! Na média ale ne, zdají se mi příliš tržní.

Vnímám vaše hry jako minimalistické. Především způsob, jak dokážete skloubit obraz a slovo, považuji za velmi úsporný. Divákovy dojmy mohou být silné. Na jaké smysly vy sama nejvíce spoléháte?

Za nejzajímavější považuji zrak, ale asi bych na něj nespolehala. Velmi důležitý je pro mě i hmat – bolest, dotyk, jemnost...

Dramatik se často s postavami, které tvoří, aspoň na určitou dobu ztotožní. Stává se vám to také? A pokud ano, je pro vás obtížné se od postav odpoutat, případně se s nimi znovu setkat v představení, které režíruje někdo jiný než vy?

Pokud dostanu příležitost k režirování svých her, není pro mě těžké sledovat jiná pojetí. Když už jednou zrealizuji, co jsem napsala, mohou si ostatní také dělat, co je baví a moje hra je volná. Kdybych ale nedostala příležitost svůj text zrežirovat, patrně bych měla stále svoji představu a s pojetím jiných bych ne vždy souhlasila. Ovšem zajímavé bylo vidět světovou premiéru *Broken Heart Story*, která se odehrála v Dánsku ještě předtím, než proběhla helsinská premiéra pod mým vedením. Pojetí hlavních postav se mi v cizí režii velmi líbilo, i když bylo úplně jiné než to moje. Už tehdy jsem ale věděla, že svoje režijní plány brzy uskutečním. Postavy svých her nechávám žít jejich vlastním životem. Ale po dokončení jedné hry potřebuji delší pauzu, abych nepsala podobně, aby si postavy nebyly příliš blízko.

Kdy je pro vás drama hotové? Měníte text hry v průběhu režirování? Pokud ano, tak v jaké míře?

Hru *Puputyttö (Bunny Girl)* jsem téměř neměnila. Ale v případě *Broken Heart Story* jsem v textu dramatu něco málo během začátku režirování změnila. Brzy jsem si však řekla dost, text je hotový. A to, co podle něj vzniklo na divadle, se možná nelišilo, možná lišilo...

Zrcadlí se podle vás Finsko nebo něco finského ve vašich hrách? A pokud ano, jak?

Člověk se dívá na krajinu, ve které žije, skrze kulturu, ve které vyrostl, která mu je nejbližší. Proto je pohled cizince vždy obohacující, vždy jiný. Píšu finsky, jistě to zanechává na mých hrách stopy. Ale na druhou stranu se zcela vědomě vyhýbám všemu, co je finské v národním slova smyslu. Možná jistý druh chladnosti v mezilidských vztazích, zpřetrhání citů, to může být do jisté míry v mých hrách trochu finské... Řekla bych, že Finové málokdy dokážou vyjádřit nějak intenzivně city nebo vyslovit nahlas něco pozitivního.

V *Broken Heart Story* je přítomný sbor, který posouvá děj hry. Jakým způsobem může dnes dramatik nebo režisér navázat na tradici antiky?

Důležité je zamyslet se nad tím, jak by mohl sbor oslovit diváky. Ale jaký je sbor v *Broken Heart Story* nedokážu sama posoudit, možná moderní, možná zastaralý... Používám sbor, abych spojila osobní či soukromou rovinu příběhu s tím, co je vlastní celé společnosti. Sbor považuji právě za hlas společnosti, možná mu dávám i polickou funkci, podobně jako ji měl v antice nebo v Brechtových hrách.

Ve vašich hrách *Puputyttö (Bunny Girl)* a *Broken Heart Story* jsou velmi důležité dvě věci: sen a portrét. Jakou roli hrají snění a podobizna pro vás?

Fascinuje mě, že pouhý obraz, který se kdesi vznáší jako přízrak a do kterého se člověk může zamilovat a pro který je schopen udělat vše, jen aby se mu přiblížil nebo aby ho dostal, má takovou sílu. Jak se znám, jistě o snění

a obrazech, především o portrétech, nepíšu zcela vědomě. Sama je považuji za velmi důležité, a oceňuji, že se právě na ně ptáte a že je v mých dramatech nalézáte.

V programu k *Broken Heart Story* jsem se dočetla, že ve svých hrách nepíšete nic ironického. Sama v nich ale předpoklady k tomu, aby je čtenář i divák vnímal ironicky, nalézám.

Své postavy chápu tak trochu jako vězně ve světě, ze kterého nemají možnost dostat se ven. Snad jsou zaslepení, možná dětinští, jsou to hrdinové, kteří nevidí, že by mohlo existovat něco jiného než to, čím jsou obklopeni. Chci na divadle ukazovat i vidět city, poctivost, pravdu, stesk, radost, hněv, žádnou parodii ani negaci hodnot, o kterých se právě mluvilo, žádné schovávání se za žertování, žádné komentování toho, co právě proběhlo, ale jednoduchost a čistotu. Sama chci vidět city a nechat se dojímat a to stejné chci umožnit také divákovi.

Jaký druh humoru máte na divadle ráda?

Asi jednoduchý. Řekla bych, že ve Finsku se ctí žánry více než jinde ve světě, a pokud se ve finských hrách objeví humor, často bývá schovaný. Pokud vy sama v mých hrách humor nalézáte, jsem za to jedině ráda. Domnívám se, že záleží na čtenáři nebo na divákovi, najde-li v dramatu něco, co ho pobaví.

Saara Turunen (1981)

je finská dramatička a divadelní režisérka známá odvážným a přímým stylem jak ve svých textech, tak i v inscenacích. V roce 2009 absolvovala helsinskou Teatterikorkeakoulu (Vysoká divadelní škola), tématem její závěrečné práce byla provokace v umění. Debutovala v roce 2007 hrou *Pirun itsenäisiä asioita (Soukromé věci čerta)* v divadle Puoli-Q v Helsinkách, spolu s několika dalšími mladými finskými dramaturgy hru napsala a v tandemu s Heidi Räsänen ji režírovala. S Theem Solnikem spolupracovala na krátkém filmu s názvem *Outrage* (2008), který vyrobila DFFB Deutsche Film und Fernsehakademie. V roce 2007 napsala hru *Puputyttö (Bunny Girl)*, která byla uvedena ve Finsku (mj. v roce 2009 v Městském divadle v Helsinkách v autorčině režii) i na mnoha zahraničních festivalech, buď jako inscenace nebo v podobě scénického čtení. Doposud je *text Bunny Girl* přeložen do devíti jazyků (angličtiny, němčiny, španělštiny, slovenštiny, maďarštiny, ruštiny, polštiny, dánštiny a italštiny). V Mexiku je hra prvním dramatem, které bylo přeloženo z finštiny a publikováno v edici "Paso de gato". Tato edice neodmyslitelně patří k festivalu Feria De Libro Teatral, během něhož vedla Saara Turunen workshop pro začínající mexické dramatiky.

Její jednoaktovka *The Little Jesus* (2009) byla na repertoáru barcelonského Teatre Lliure v režii Alicie Goriny. V posledních letech se Saara Turunen účastnila mnoha mezinárodních workshopů určených dramatikům a divadelním tvůrcům, mj. Theatertreffen, Internationales Forum, Berlín (2011), Festival of European Contemporary Playwrights, Kodaň (2011), Sala Beckett, L'Obrador D'Estiu, Barcelona (2011), Neue Stücke aus Europa, Wiesbaden (2010), Baltic Circle, Helsinky.

Její nejnovější hra *Broken Heart Story* (2011) získala cenu Lea, která je udělena nejlepšímu dramatickému textu ve Finsku. Porota vyzdvihla vzdušnost a básnickost, přímo krásu textu. Hra *Broken Heart Story* měla

premiéru v helsinském divadle Q-teatteri v autorčině režii. Text je přeložen do dánštiny, katalánštiny a češtiny, ve formě scénického čtení byl představen v Husets teater v Kodani a v Teatre Lliure v Barceloně, v létě 2012 se objeví na programu portugalského Mezinárodního divadelního festivalu v Almadě a Tamperského divadelního léta ve Finsku. V současné době pracuje Saara Turunen jako dramaturgyně pro Kammerspiele v Mnichově, kde pod režijním vedením Kristiana Smedse připravují premiéru *Zločinu a tresu* (na podzim 2012).

Alžběta Štollová (1981)

pochází z Prahy. Po čtyřměsíčním studijním pobytu v Rovaniemi se začala zajímat o finskou kulturu. Vystudovala finštinu na Masarykově univerzitě v Brně. V letech 2007 – 2008 pracovala jako redaktorka v Literárních novinách. Do sborníku k 90. výročí nezávislosti Finska *Suomi a my* (ed. ŠVEC, M. – SNOPEK, L., Aegyptus os.: Moravská Třebová 2007) přispěla textem o finských filmech uvedených v české distribuci. V současné době žije ve Finsku, vyučuje češtinu a finštinu, překládá drama i prózu, studuje na Helsinské univerzitě a chodí do sauny.

*Synopsis hry **Broken Heart Story** naleznete v sekci Zahraniční hry – přeložené.*

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

LEDEN

9.1.2012

Městské divadlo Zlín (Dílna 9472)

Caya Makhelé

Čarování

Překlad: **Jana Podhorská**
(v rámci Velkého francouzského večera – Inscenovaná črta.)

Čarování – foto archiv divadla

13.1.2012

Jihočeské divadlo České
Budějovice – Činohra (Historická
budova Jihočeského divadla)

Maria Goos

Fuk

Překlad: **Tereza Šimůnková**

Česká premiéra

FUK – foto archiv divadla

ÚNOR

6.2.2012 Ceská premiéra
 Divadlo v Dlouhé Praha
Zuza Ferenczová
Problém

16.2.2012
 Divadlo LETÍ Praha
 (Studio Švandova divadla) Ceská premiéra
Felicia Zellerová
Rozhovory s astronauty
Překlad: Zuzana Augustová
 V rámci cyklu 8@8.

18.2.2012
 Jihočeské divadlo České
 Budějovice – Loutkohra
 (Malé divadlo) Světová premiéra
Šaouch Ibrahim
Aladinova kouzelná lampa
 Režie: **Jevgenij Ibragimov**

Aladinova kouzelná lampa – foto Petr Zikmund

BŘEZEN

9.3.2012
 Pražské komorní divadlo
 (Divadlo Komedie) Ceská premiéra
Bernard-Marie Koltès
V samotě bavlníkových polí
 Překlad: **Daniela Jobertová**
 a Václav Jamek

V samotě bavlníkových polí – foto Dominik Gajarský

9.3.2012
 Národní divadlo Brno –
 Divadlo Reduta První provedení
Henri Pierre Roché – Dora
Viceníková
Jules a Jim

12.3.2012
Městské divadlo Zlín
 (Dílňa 9472) Ceská premiéra
Stefano Massini
Ohlušující pach bílé
 Překlad: **Kateřina Bohadřová**
 (v rámci Velkého italského –
 Inscenovaná črta.)

Ohlušující pach bílé – foto archiv divadla

15.3.2012
 Divadlo LETÍ Praha
 (Divadlo Na Prádle) Ceská premiéra
David Gieselmann
Plantáž
 Překlad: **Martina Černá**

Plantáž – foto Alexandr Hudeček

19.3.2012
 Východočeské divadlo Pardubice
 (Malá scéna ve dvoře) První provedení
Lenka Lagronová
Tanečník
 (Scénické čtení současné
 dramatiky.)

25.3.2012
 Městské divadlo Brno – Zpěvohra
 (Hudební scéna) Obnovená premiéra
Frederick Loewe – Alan Jay
Lerner
My Fair Lady (Ze Zelňáku)
 Překlad: **Ota Ornest**
 a Stanislav Moša

28.3.2012
 Národní divadlo moravskoslezské
 Ostrava – Činohra (Zkušebna
 Divadla Antonína Dvořáka)
Anna Saavedra První provedení
Kuřačky

Kuřačky – foto Radovan Štastný

Výhodné provozování her

Zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300 – 400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.
Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

Jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Joseph Stein, Fred Ebb, John Kander – Řek Zorba	za 10% netto (31. 12. 11)
Marina Carr – Žena a megera	za 6% netto (25. 2. 12)
Stephen Mallatratt, Susan Hill – Žena v černém	za 6,5% netto (4. 5. 12)
Woody Allen – Zahraj to znovu, Same	za 7,7% netto (30. 6. 12)
Robert Bolt – Ať žije královna	za 6% netto (3. 9. 12)
Joe Orton – Jak se bavil pan Sloane	za 8% netto (12. 9. 12)
Martin McDonagh – Osířelý západ	za 6,5% netto (31. 12. 12)
Michael Cooney – Habaděra	za 6,5% brutto (31. 12. 12)

Jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Christopher Hampton – Nebezpečné vztahy	za 8% netto (16. 1. 13)
Arthur Miller – Stvoření světa a jiné obchody	za 7% netto (17. 3. 13)
Tennessee Williams – Tramvaj do stanice Touha	za 6% netto (1. 9. 2013)
všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbard atd.)	vždy za 8% netto
John Godber, Jane Thorntonová – Barmanky	za 6% netto (28. 2. 2015, profesionální divadla)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozornosti, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

Jedlíci čokolády

David Drábek

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

VAL: Milé surikaty, většinou blbě natřené, takže už se koukám odlupujete... Připadám vám divná? Že vás nevenčím? Víte, surikaty, mně není daný skotačit venku s holkama a klukama za slávou, za vztahama. Já zůstávám v domě, ve svém majáku. Já se tady soustředím a modlím se, aby se nám vyhnuly katastrofy a aby bylo na Zeměkouli dobře... ptákům, stromům, lidem, mrakům, všem... Mám z toho krásný mravenčení v celým těle. Mám hodně práce. Jsem výjimečná a taky možná zešílím jako naše maminka. Jestli mi chybí surikaták? Ženich myslíte? Nevím. Docela jo. Ten sex mě na tom láká...

Láska nebeská při zastávce v Čechách. Příběh tří sester, co se stavi na vlastní nohy po smrti svého otce. Ten se v šedesáti letech zabil v autoškolle. Nejmladší Valérie trpí agorafobií a nebyla od jeho smrti venku, nejstarší Róza se projedla ke dvěma metrům váhy a prostřední Helena jako jediná vydělává a kormidluje chod domu na předměstí. Otec v závěti

odkáže Valerii svůj růžový supermanský kostým, v němž anonymně zachraňoval životní ztroskotance. Pomůže teď jeho vlastním dětem?

Když se třem sestrám přilepou do cesty tři muži; dogwalker Jan s kšiltovkou na hlavě a závislostí v srdci, obětavý Ludvík s rozbitou zelinářskou dodávkou a Samuel, napodobenina Johna Lennona se sebevražednými sklony; kdo nakonec oblékne růžový supermanský kostým? A kdo koho nakonec zachrání?

Hra se stala Českou hrou roku 2011 v rámci Cen Alfréda Radoka.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hry Daniely Fischerové nově zastupovány DILIA

Andělský smích

Daniela Fischerová

Obsazení: 2 muži, 4 ženy

Žánr: rozhlasová hra

Píše se rok 1953 a invalidní Julie právě slaví třiatřicáté narozeniny. Nemá však příliš mnoho důvodů k radosti. Uvažuje o osudu svého otce, který je ve vězení, o smyslu vlastního života. Úvodní situaci hry je vyvolávání duchů, o něž se pokouší Julie spolu s ironicky laděnou intelektuálkou Váňou. Z původně nostalgické vzpomínky na otce se rozvíjí složitá spleť osudů šesti postav, jež jsou poznamenány tragickým děním 50. let. Ocítají se v extrémní situaci: musí volit mezi pravdou a lží, ctí a zradou, životem a smrtí – přičemž smrt paradoxně může zároveň znamenat svobodu. *Andělský smích* je hra neobyčejná jak svým poetickým a barvitým jazykem tak svou kompozicí s překvapivými dějovými obraty. **Hra získala 1. cenu v soutěži Českého rozhlasu a West Deutsche Rundfunk.**

Text je k dispozici v DILIA.

Báj

Daniela Fischerová

Obsazení: 3 muži, 2 ženy, chór

Báji, kterou má na mysli jinak mnohoznačný titul hry, je příběh Krysaře z Hameln. Je tu znovu, ona atmosféra mýtického středověku – město se svou organizací a obřady, pověrami i zázraky, čarodějnictvím a – inkvizicí. Nadpřirozené je samozřejmou součástí reality, která je zároveň realitou metaforickou. Do tohoto světa přichází Johan se svou záhadně dlouhou těhotnou ženou. Nalezne v Hameln azyl a nevěda uvrhne celé město do zkázy: Upsal se totiž inkvizici a nyní prchá před důsledky svého činu. Opat jej emisarovi inkvizice odmítá vydat. Postupně se dozvídáme, že Johannův příchod do Hameln nebyl zcela v rozporu se záměry inkvizice: Opat, který město chránil před jejím vlivem, tak mohl činit jen s jejím pozehnáním – teď se s ní však znovu dostává do sporu. Každá volba se ukazuje jako předem odsouzená k omylu. Odbojné město je izolováno od ostatního světa pod záminkou, že se v něm šíří mor. Přichází Krysař. „Dábel nekupuje nikdy polovinu duše“ je sice citát z Fischerové *Princezny T*, ale mohl by se stát leitmotivem této hry, jejíž hrdinové kdysi v nerovném souboji – ale z vlastní vůle – pozbyli svobody. Moderní tragédie byla jednou z divadelních událostí doby těsně před listopadem 1989.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Dvanáct způsobů mizení aneb Mág

Daniela Fischerová

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy (nebo 5 mužů, 3 ženy)

Daniela Fischerová si ve své hře (přihlášené do soutěže o Cenu Alfréda Radoka 2008 stylově pod pseudonymem Jan Frank) zahrává se světem jevištního iluzionismu nejen v námětu, ale i ve formě: Hlavní postava hry, slavný padesátiletý kouzelník Viktor, prožívá se svou asistentkou Stellou další ze štací svého turné – ukáže se však, že je to právě ve městě, kde ho před sedmatřiceti lety

zanechala jeho obdivovaná matka. Viktor se z této ztráty nikdy nevzpamatoval, zůstal dítětem hledajícím ochranu žen, z nichž ovšem jedinou jeho jistotou zůstává Stella, jeho výmluvná jevištní pomocnice.

V osudovém městě však dojde i k osudovému setkání: Viktor se zamiluje do mladé kleptomanky Iris, kterou zachrání před zatčením, a pod vlivem lásky se u něho začínou projevovat – ať už skutečné či zdánlivé – magické schopnosti. Věci i lidé, dříve objekty Viktorových a Steliných triků, opravdu mizí, aby se vzápětí nečekaně objevily – a není to pouze důsledkem Irisiny nezvladatelné choroby. Iris dokonce úspěšně nahradí nemocnou Stellu ve Viktorových produkcích a Viktor bude Stellou postaven před nutnost mezi oběma ženami volit. Jenže v tuto chvíli vyjde najevo, že Viktorův život s iluzemi nejen pracuje, ale na iluzích už dávno stojí. Iris Viktora nemiluje, Stella není žena a – jak objasní Kriminalista, nadšený divák Viktorových vystoupení – ani Viktorova matka ve skutečnosti svého třináctiletého syna kdysi neopustila z vlastní vůle... Z dvanácti způsobů mizení, kterým ho kdysi učila, bývala poslední smrt. Viktor se však nakonec ubrání tomu, aby jej použil. **Hra získala 3. místo v dramatické soutěži Cen Alfréda Radoka.**

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Fantomima

Daniela Fischerová

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Hra je textem méně dramaticky sevřeným, předpokládá velký podíl divadelní interpretace. Dala by se charakterizovat jako „rozmluvený“ pantomimický scénář pro dva herce a dvě figuríny. Funkci filozofujícího průvodce hrou plní Čtec, Žalobce a Obhájce (zástupci anonymních společenských mechanismů), ti vedou soudní proces s řidičem Oskarem, který srazil na mostě autem operní zpěvačku Annu. Obě figuríny – anka a oskar, které se čas od času zamění s živými herci, slouží lidem k nácviku chování v mezní situaci (záchrana života – anka) nebo simulaci následků tragické

nehody (havárie – oskar). Anna je operní zpěvačka za zenitem své slávy, Oskar řidič z povolání. Ona se vyjadřuje afektovanými operními gesty, on je stylizován do podoby klauna. Příběh se odehrává ve „zlomku věčnosti... na mostě mezi životem a smrtí. Je jim dáno zcela na vybranou, chtějí-li přejít tam anebo tam.“ Postava Čtece zobecňuje význam předváděných událostí v aforistických promluvách. Anna je arogantní sebestřednou bytostí, ale nakonec i poslem lásky a naděje. Oskar nositelem civilizační destrukce a zároveň její obětí. „Čtec: Přijmi svou odpovědnost na všem, co se stalo. Jenom tak v tom najdeš smysl. Jinak odpadneš od díla spásy jako suchý list...“ Anna s Oskarem se znovu ocitají na mostě a volí smrt. „Zrno pšeničné, padnou v zemi, nezemře-li ono samo zůstane. A paklit umře, mnohý užitek přinese.“

Finálový text 1. ročníku dramatické soutěže Nadace Alfréda Radoka.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hodina mezi psem a vlkem

Daniela Fischerová

Obsazení: 8 mužů, 5 žen, chór

Hra, zakázaná komunistickou cenzurou v roce 1979 po třetí repríze, se vrátila na jeviště triumfálně v nastudování nejmladší divadelní generace počátkem roku 1990: Jejím hrdinou je první z prokletých básníků Francois Villon a příběhem jeho celoživotní vnitřní zápas „mezi psem a vlkem“, ohočeným životem ve společnosti a osamělým životem individualisty a vnitřně svobodného umělce.

Hra má brechtovský rámec moderního soudního sporu nad Villonem, rekonstrukcí jeho života se dobíráme nikoli řešení, ale dalších a dalších otázek, doplňujících zásadní problém rozporu mezi společností a individualitou, konfliktu ve světě feudální moci – ale i v totalitním systému obzvláště vyhoceném a ožehavém.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Náhlé neštěstí

Daniela Fischerová

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Dramatický dialog pro muže a ženu, jejichž osudy, osobní dispozice a postoje jsou inspirovány biblickým Jobem a starořeckou Niobé. Jejich setkání se odehrává za přítomnosti polopropustného zrcadla v psychiatrické léčebně, kde jsou oba pacienti oddělení NN – náhlé neštěstí... Intelektuálně zaměřený divák vychutná celou řadu vrstev tohoto dialogu: konfrontaci dvou náboženských systémů, dvou vyhraněných lidských postojů k „božskému“ – pokory a revolty, které se např. v té jakoby reálné rovině promítají do vztahu pacienta k lékařři („zrcadlu“) a nadřazené autoritě vůbec, konfrontaci mužského a ženského principu (v té „nejnižší poloze“ je Ona hysterická, labilní narkomanka a On zamírákovaný, dogmatický slaboch). Hra otvírá otázky po míře našeho podílu na vlastním osudu, o jeho předurčenosti... Paradoxně nakonec oba zkoušení vyjevují stejné poznání, které je sblíží až k symbolickému objektu – svou nejistotou o existenci Boha a zároveň svou touhu po ní. **Hra byla nominována na Cenu Nadace Alfréda Radoka 1992.**

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Princezna T.

Daniela Fischerová

Obsazení: 6 mužů, 4 ženy

Známý příběh přetavuje dramatička v krutý obraz mocenského zápasu, jehož cílem je ruka legendární Turandot. K likvidaci nápadníků vede princeznu touha obrátit kolo dějin, využít po smrti otce své dědičné moci a nastolit lidštější poměry v zemi. Princezna se však stane zákonitě obětí své potlačené citovosti, když její slabosti využije ještě chladnokrevnější protivník – mocichtivý a herecky nadaný princ Kalaf. Happyend Gozziho pohádky znamená v tomto kontextu dürrenmattovský „obrat k nejhoršímu“.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Velká vteřina

Daniela Fischerová

Žánr: rozhlasové minidrama

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

Neurotický telefonát staré paní a její dospělé dcery je přerušen hovorem z New Yorku. Ukáže se však, že nejde o omyl: americký spisovatel Leo Feld chce mluvit právě s paní Elou. Chce si ozřejmit téma svého chystaného románu Velká vteřina: Byla to paní Ela, která v jediné vteřině uprostřed poslední války zachránila židovské nemluvně z německého transportu. Pro starou paní je však tato velká vteřina nejtraumatičtější okamžikem celého jejího života. Namísto radosti ze shledání dá průchod své hluboké frustraci z dávného životního selhání... Leovy představy se zhroutí, ale nad starou paní se přece jen trochu vyjasní nebe.

Vítězná hra anonymní soutěže krátkých her Českého rozhlasu 1992.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Fischerová Daniela (* 1948)

Spisovatelka a dramatička Daniela Fischerová (narozena 13. 2. 1948 v Praze) absolvovala v roce 1971 studium scenáristiky a dramaturgie na pražské FAMU, od roku 1972 působila ve Filmovém studiu Barrandov, v letech 1973–74 jako odpovědná redaktorka nakladatelství Orbis a poté ve svobodném povolání. Patnáct let byla členkou výboru Českého centra Mezinárodního PEN klubu. Vyučuje obor Tvůrčí psaní na Literární akademii Josefa Škvoreckého, jako pedagožka působila externě na DAMU. Jako dramatička se v roce 1979 představila hrou *Hodina mezi psem a vlkem*, řešící ve fiktivním procesu s básníkem

Françoisem Villonem nadčasový konflikt umělce a společnosti (pro alegorické paralely s dobou realitou byla hra po třech reprízách zakázána a autorčina díla se po sedm let nesměla provozovat). Jinotajný kontext měly i její pozdější divadelní hry. Daniela Fischerová je autorkou rozhlasových her, scénářů krátkých i celovečerních filmů, povídek, knihy aforismů, spoluautorkou vědecko-populární publikace *Hvězdy a osudy* a učebnice *Občanská výchova pro 6.-9. ročník*. Od poloviny 70. let se věnuje básnické a prozaické tvorbě pro děti. Jedním z posledních autorčiných vydaných děl je román *Happy end*, za který získala Cenu Boženy Němcové. Za svoji divadelní a rozhlasovou tvorbu získala domácí i mezinárodní ocenění. Mezi její záliby patří jóga, astrologie a psychoterapie. Je dcerou hudebního skladatele Jana F. Fischera.

Ringova škola života a sexu!

František Ringo Čech

Žánr: stand-up komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

František Ringo Čech v první české „Stand-up Comedy“ čelí svým typickým humorem útlaku tržní ekonomiky, touze Čechů po sociální spravedlnosti a řeší problémy, které jeho milované voliče nejvíce pálí. Komická show, z níž odchází divák uvolněný, osvobozený od stresu, šťastný, ženy naplněny pokorou a neutajovanou vášní, muži sexuální výbušností a vlastenectvím. Divák odchází poučen ve věcech sexu, partnerského soužití a naplněn horoucí láskou k DKP, EU, DDT, ROH a globalizaci.

Za pomoci dvou asistentů Ringovy university, pohledného muže a chytré dívky, objasní mistr zákony a pravidla trvale udržitelného manželského štěstí, příčiny a podstatu nevěry, léčbu homosexuality a lesbické lásky, pedofilie, zoofilie a nekrofilie, obnoví uvádající partnerské vztahy, odhalí tajemství nevymýtitelné prostitute, zasnědí diváky do tajů samoléčby pohlavních chorob, registrovaného partnerství a počátku rozví-

jejícího obchodu Evropské unie se spermii. Diváci se dozvědí, kdy už opravdu konečně zvítězí Pravda a láska nad lží a nenávistí!

V programu zazní ukázky mistrovsky milostné a erotické poezie a jeho největší hudební hity. Diváci odcházejí plni energie, naplnění vzájemnou láskou, touhou ještě více a poctivěji pracovat, přestat krást, darovat krev, kostní dřev, Gama nůž, Sloninec a rozhodnutí jít se zpěvem k volbám! Ringo přináší do vašeho města osvětu, informace, vzdělání a zábavu, zatímco za okny zuří demokracie!

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLIA.

We Are the Talents!

Helena Eliášová

Žánr: bláznivá muzikálová komedie

Obsazení: 1 muž, 6 žen

GÜNTER *Dragono, proč ses přihlásila do naší talentové soutěže?*

DRAGONA *Přišla jsem vám říct, že vám bude líp. Belzebubos již brzy vstoupí mezi nás a očistí nás.*

Bláznivá hudební komedie divákům odkrývá zákulisí mediálního fenoménu dnešní doby, talentových soutěží. Šest finalistek zcela rozdílných charakterů doufá, že jim výhra v soutěži změní život, že jejich starý život vymaže a otevře dveře do zářivé budoucnosti. Naivní Didi se řídí mottem: „přítel říká, že“ a nechce si připustit, že by ji do soutěže přítel přihlásil jen proto, aby se jí zbavil. Soutěžící Júlia si je výhrou jistá, protože je krásná a to je přece to hlavní. Ale co se stane, když jí těsně před finále zmizí líčidla? Finalistka Lejla spoléhá na jiné mocné zbraně, kterými ji příroda obdařila. Za hranným sebevědomím a protřelostí se ale skrývá někdo úplně jiný. Satanistku Dragonu výhra ani trochu nezajímá, ona přišla světu říct, že již brzy na zem

vstoupí „pán, mocný Belzebubos“ a lid bude očištěn skrz bolest. Soutěžící Mařena doufá, že jí soutěž pomůže zapomenout na její starý život a na manžela, který ji před půl rokem opustil s učitelem němčiny. Naprosto netypickou soutěžící je upjatá intelektuálka Alžběta, která se víc než o výhru zajímá o zbylé finalistky. V soutěži ale nalezne to, co možná ani netušila, že hledá... Dívky zpívají jako o život, jiné zkoušejí použít i své utajovanější talenty, ale kdo skutečně rozhoduje o vítězi? Porota? Divácké hlasování? Anebo chtivý moderátor Günter Krásný? Vyhraje ta nejtalentovanější, anebo ta nejprotřelejší? A dostane Günter Krásný to, co chce?

Bláznivá hudební jízda plná známých hitů od Madonny, Celine Dion, ale i od Ilony Czákové a Pavola Habery. Jsme přece v nefalšované talentové šou se vším všudy.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Chytit kometu

Jiří Hejnic, Otto Hejnic

Žánr: muzikál

Obsazení: 5 mladých mužů, 5 dívek, 3 muži, 3 ženy

Retromuzikál o dospívání a o ztracené a znovu nalezené lásce je situován do počátku 90. let, což nebyl jen čas kazetových magnetofonů, ale přišlo tržní hospodářství, změnila se sociální struktura společnosti, vstupovali jsme do Evropy, což přinášelo řadu nových šancí, jak se prosadit, ale byla to také doba zavírání zastaralých fabrik. A právě v téhle době zakládá parta spolužáků kapelu. Hlavní hrdina Martin je romantik, uzurpovaný rozvedenou Matkou, jeho spolužáci jsou Jára, Tom a Bořek a spolužačky Káta a atraktivní a drzá Ája. Nejvýraznější je ale rebel Démon, který opustil gympl a chce žít naplno a hrát hned teď.

Nosnou linií příběhu je především ztracená láska Martina a Jany na pozadí workshopu, kterého se účastní dvě třídy gymnázií ze vzdálených měst. Profesor Kalenda posuzuje organizační a komunikační schopnosti studentů podle toho, jak se vypořádávají s překážkami při renovaci chátrajícího statku,

ale zároveň jim vysvětluje zásady manažerského chování, jak by měli jako nová elita jednat, aby měli v konkurenčním světě úspěch. Měnící se celospolečenská situace postupně zasahuje i do vztahů mezi studenty, rodiči a dětmi, mění se žebříčky hodnot, ale láska, ta nakonec zvítězí.

Původní verze muzikálu, ze které pochází většina písniček, se hrála v roce 1999 v Divadle Příbram a hostovala v pražském Divadle U Hasičů.

Text libreta a písní v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. K dispozici je také notový materiál a hudební doprovod.

Těhotný

Miroslav Oupic

Žánr: komedie

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Jarda je muž středního věku, který je už tři roky ženatý se starší Simonou. Ta již cítí, že jí bijí biologické hodiny, a proto se snaží každou vhodnou chvíli s Jardou o počítí. Jarda ji utěšuje, že se to určitě už brzy podaří, ale frustruje jej plánovanost a pravidelnost těchto manželských povinností. Proto raději většinu času tráví s kamarády v hospodě. Kamarád Martin si tam jednou postěžuje, jak se jeho těhotná manželka během těhotenství změnila, hlavně psychicky – pořád má svoje nálady, které se každou minutou mění. Jarda na to reaguje, že to jsou ženské, kdyby byli těhotní muži, chovali by se úplně jinak.

Druhý den se Jarda probouzí s ranní nevolností. On i Simona to připisuje včerejšímu nezřízenému pití. Několik dalších dní je ale Jardovi stále špatně od žaludku, má kolísavé nálady a teprve v nemocnici zjišťují velmi překvapivou diagnózu – je těhotný! Od tohoto okamžiku nastává v životě manželů razantní změna. Jarda poznává skutečný život v těhotenství a Simona se těší, přes počáteční naštvanost na Jardu, že ji jako ženu zneomnil, na skutečnost, že už konečně nebudou bezdětný pár. Dokáží ale Martinovo těhotenství před okolím utajit a naopak Simonino předstírat? Poznají Jardovi kamarádi jeho proměnu a jak bude reagovat Simonin gynekolog Ivan, kterého Simona pro Jardu zajistí?

Tato situační komedie popisuje s nadhledem, humorem a ironií rozdílné myšlení a chování mužů a žen.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tajemný hrad v Karpatech

Vít Peřina, Jules Verne

Žánr: komedie

Obsazení: 6 mužů, 4-5 žen

Pro děti od 10 let, mládež i dospělé publikum. Komedie na motivy slavného románu Julese Verna.

Do zapadlé karpatské visky hluboko v lesích, kterou obývají vsutku prapodivní lidé, přichází jednoho dne hrabě Telek se svým sluhou Rockem. Pátrají zde po Telekově dávné lásce, operní zpěvačce Stille, jejíž zmizení a možná i smrt má na svědomí zlotřilý baron Görce. Jak se brzy ukáže, tajemný hrad nedaleko vesnice skrývá nejen barona Görce, ale i řadu dalších překvapení. V bláznivém a velkolepém finále se všichni aktéři potkávají v útrokách hradu, který však má díky baronovu dvornímu vynálezci Orfanikovi co nevidět vylétnout do povětří. Obrovský výbuch způsobí nejen velkou zkázu, ale přinese sebou i překvapivě a šťastně rozuzlení.

Některé dílčí situace (vložený němý film o baronu Görcevi, zapojení písniček) lze řešit jinou formou či vynechat.

Hra byla inscenována v Divadle Jonáša Záborského v Prešově (2010). Existuje též slovenská verze textu v překladu Michaely Homolové.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

U kanónu stál aneb Bitva u Hradce Králového

Vít Peřina

Žánr: tragikomedie

Obsazení: variabilní dle inscenačního řešení (minimálně 8 herců s loutkami)

Pro děti od 10 let, mládež i dospělé publikum.

„Tam u Králového Hradce, lítaly tam koule prudce, z kanónů a flintiček, do ubohých lidiček...“

Text lidové písně o hrdinovi Jabůrkovi, který „pořád ládoláoládoval“, se stal základem loutkové tragikomedie o bitvě roku 1866, kdy se rakouská vojska pokusila zastavit postup pruské armády. Během jediného dne se rozhodlo o porážce Rakouska.

Milostně válečná tragikomedie je fiktivním příběhem kanonýra Franze Jabůrka i dalších postav jako je třeba puškař Sylvestr Krnka, který se již dlouho před válkou snažil vedení rakouské armády přesvědčit o výhodách pruských pušek „zadovek“. Roli v příběhu hraje láska a také schopnost a neschopnost vytrvat, v různých slova smyslech – od vytrvalosti a vydrže fyzické, přes věrnost milostnou až po loajalitu národní. Inscenováno v Divadle DRAK v Hradci Králové v roce 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vařila myšička kašičku aneb Myši pohádky

Vít Peřina

Žánr: pohádka

Obsazení: variabilní dle inscenačního řešení (optimálně 2 herečky a 2 herci s loutkami)

Dvě pohádky s myši svatební tematikou pro děti od 4 let a nejnižší školní věk.

Žily byly dvě myši. Māma myš a tāta myšák. Jejich myši dcerka byla ta nejkrásnější z celé myši říše. A proto si také zaslouží toho nejlepšího a nej-mocnějšího ženicha na světě! A právě toho se myši rodičové vydají hledat. Možná by tím ženichem mohlo být samotné slunce? Ale kdepak, vždyť co zmůže slunce, když ho zakryje mrak? Ale mrak si zase neporadí s větrem... Cesta myších rodičů za vysněným ženichem pro svou dceru nebere konce...

Stejně jako v první pohádce (která vznikla volně na motivy japonské předlohy) se i ve druhé pohádce děj točí kolem svatby: Myšák Míša si naopak hodlá najít svou nevěstu sám. A ne jen tak ledajakou. Chce si najít

nějakou moderní, „emancipáňovou“ myšku. Jeho cesta školní budovou (ve které bydlí) vede až do tajemné komnaty, kde zlý čaroděj (ve skutečnosti počítač) drží v zajetí krásnou myši princeznu (mys k počítači). Jak krásnou myšku osvobodit, aby se přitom spící čaroděj neprobudil?

Hra byla inscenována v Naivním divadle Liberec v roce 2009.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zpacifikovaná (hra o prázdnotě)

Kateřina Rudčenková

Obsazení: 1 muž, 1 žena

„... já se v žádném případě a za žádných okolností nebudu obětovat. Ani na kříži, ani v posteli, ani v kuchyni, ani pro předky, ani pro potomky, ani pro vlast.“

Ona a on, mladý pár výtvarníků, jejichž vztah zde funguje jako půda pro polemiku o smyslu umění a odpovědnosti za problémy světa. Oba partneři společně odjíždějí do Londýna. Ona má za úkol vytvořit tu dílo s politickým poselstvím. On jí pomáhá, ale také ji morálně soudí. Hravá a metaforická hra psaná poetickým jazykem je niterným pokusem o překonání autorského narcismu, pokusem vyjít ze sebe, udělat něco užitečného pro „svět“, zabývat se jeho otázkami a objektivní skutečností. V čem spočívá jejich síla? V představivosti, díky níž se na scéně objeví vše, na cokoli jen pomyslí? Nebo v tom, že žijí jeden pro druhého v intimním prostoru vztahu?

„Mohla sis stvořit vlastní božstvo.“ „To jsem taky udělala. Narcismus. A pod jeho slupkou prázdnota.“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kuřačky a spasilky

Anna Saavedra

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Máša: Je spokojená, sestra naše. Směje se od rána do večera, že? Nevidíš ty vrásky od smíchu? Od toho ustavičného, krásného, srdečného smíchu?

Olga: Mám dobrou práci, červený diplom, řidičský průkaz a hasičský výcvik. Jsem dobrovolný hasič a dobrovolně bezdětná. Prostě jsem se tak rozhodla. Dobrovolně. Až mi bude čtyřicet, pojedu do Tibetu. Pořád se vzdělávám.

Máša: V létě chodí plavat, v zimě se kouluje. Je šťastná! Směje se celý den!

Olga: A mimo to, jsem registrovaná jako Přítel dětí Unicef a za moje peníze v Západním Bengálsku dvanáctiletá Anita může chodit do školy, jinak by se musela už ve třinácti vdát a začít rodit děti, což by v její situaci znamenalo přímé ohrožení jejího života, nebo by šla pracovat do továrny, kde jiné indické děti ušily jistě i tyhle tvoje podělaný legíny!

Iri: Promiň, já jen-

Olga: Já už nemůžu dělat víc! Já už prostě nemůžu dělat víc! A považuju za naprosto neuvěřitelný, že si myslíš, že můj život není plnohodnotný a rovnocenný bez té předpotopní šmíry zvané manželství a rodinný život.

Něžná groteska o virtuálních láskách, pracujících ženách a mužích v domácnosti.

Slavná hra A. P. Čechova *Tři sestry* se stala přímou inspirací pro mladou autorku z česko-chilské rodiny Annu Saavedru a její moderní verzi životů žen ve třetím tisíciletí, v době babyboomu, internetových seznamek, pracovních kariér a ezoterních kurzů Jak být sebevědomou ženou. Chtěly by spatit svět nebo alespoň samy sebe v kraji, kde modré lišky dávají dobrou noc a štěstí přeje průměrným. Tři sestry. Kuřačky a spasitelky.

Kuřačky a spasitelky jsou všude kolem nás. Jsou metaforou nikoli pouze ženské, ale obecně lidské rozpolcenosti. Jsou po kolena v bahně, ale dívají se nahoru, na hvězdy. Udělaly mnoho chyb, ale nakonec možná najdou odvahu se tomu všemu zasmát. Možná i proto připomínají hrdinky ze slavného seriálu *Sex ve městě*.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anna Saavedra (*1984)

Narozena na pobřeží Baltu v česko-chilské rodině. Vystudovala divadelní dramaturgii na brněnské JAMU. Členka divadla Ateliér, Studia Dům Evy Tálské a elitní klaunské společnosti *Champ de tension*. Je autorkou prozaických textů (*Proměna; Chilské deníky; Cizinec*), adaptací (*Horečka; Hedda Gabler – Hra s mrtvou myší; Eva, Eval*) a divadelních her (*Putování; Racek; Smrt abonentů; Dům U sedmi švábů; Česká měna; Paso a paso/Cesta zraněného bojovníka; Kuřačky a spasitelky; Mamma guerilla*). Za svou hru *Dům U sedmi švábů* získala třetí místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma. V současnosti je dramaturgyně brněnského HaDivadla. Hraje na akordeon v undergroundové kapele D.H.R.

Vůně třešňových květů

Pavel Trtílek, Jan Krupa

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Vůně třešňových květů je moderním podobenstvím o životě a smrti v naší žité současnosti. Na místě evokujícím park, čekárnu i cirkusovou arénu se potkává pětice zdánlivě nesourodých postav: Do generačního konfliktu mezi požívačnou Paní Věrou a neúspěšnou modelkou Charlotte je vtažena postava Jardy, který vlivem nezdařilé operace hovoří nepřírozně vysokým hlasem a svůj život zasvětil stavění lodě v láhvi. Následně se objevuje postava Nevěsty, obsesivně prchající z každého svého započatého svatebního obřadu. K nim se přidává postava bankovního lupiče v bizarně důmyslném převleku za strom, ve kterém dosud úspěšně uniká před policejními pronásledovateli.

Životní úděl každé z postav je umožněno pozorovat nejen skrz jejich jednání a s ním související odhalování životních trpkostí, ale také prostřednictvím snových výstupů odkrývajících hlubší příčiny jejich současné situace. Ta se přitom ukazuje být ještě tíživější, než se původně zdálo.

Do veškerého dění průběžně vstupuje z temných částí jeviště svými zlovlnými komentáři postava Kašpara, ztělesňující démonickou bytost přebývající kdesi na pomezí života a smrti. Škodolibě komentuje promluvy pětice přítomných postav a často odhaluje jejich skutečnou, ještě trpčící podstatu a s ní i důvody frustrace postav.

Kašpar v závěrečné části opouští roli komentátora a mění se v demiurga celého dění, stává se hybatelem osudů pětice přítomných postav, které bez smilování odvádí na jateční porážku, kde ukončuje jejich pozemské životy. Hra je koncipována jako novodobé „sluneční mysterium“ vycházející z mytologického uvažování archaických národů a jejich bytostné potřeby neustále – prostřednictvím teatralizovaných obřadů a rituálů – omlazovat svět.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraníční hry přeložené

**PŘEKLADY ZUZANY AUGUSTOVÉ
NOVĚ V DILIA II.**

Zuzana Augustová

Vystudovala divadelní a filmovou vědu na FF UK v Praze. V 90. letech absolvovala třísemestrální stipendium v Institutu pro divadelní, filmovou a mediální vědu na Vídeňské univerzitě. Na Katedře divadelní vědy FF UK v Praze ukončila v roce 2002 doktorské studium a obhájila titul Ph.D. Na KDV pracovala též v letech 2003 – 2005 jako vědecká pracovníce (s podporou grantu GAČR) a v letech 2007 – 2011 jako odborná asistentka se specializací na dějiny německojazyčného divadla a dramatu a současné německé divadlo a drama. Realizovala zde též překladatelské semináře. V rámci meziuniverzitní spolupráce přednášela na MU Brno a DAMU Praha, kde nadále externě vyučuje na Katedře teorie a kritiky (v 90. letech vyučovala na KALD). V současné době pracuje v Ústavu germánských studií FF UK. V roce 2007 obdržela překladatelské stipendium Rakouské společnosti pro literaturu a účastnila se letní překladatelské dílny v Literarisches Colloquium Berlin. V roce 2003 vyšla knižně její disertace pod názvem *Thomas Bernhard* (Větrné

mlýny, Brno). Publikovala řadu článků a studií o německé a rakouské literatuře, divadlu a dramatu. Soustavně překládá zejména dramatické texty T. Bernharda, E. Jandla, E. Jelineka a dalších autorů (R. W. Fassbinder, F. Zeller, M. Prinz, A. K. Hahn...). Je rovněž editorkou svazků T. Bernhard *Hry 3* a *Hry 4*.

Alžběta II. (Elisabeth II.)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů, 5 žen a kompars

Stařec Herzenstein, upoutaný na kolečkovém křesle, žije ve společnosti svého sluhy a hospodyně. Jednoho sobotního rána dostane tato osamělá trojice v bytě na Ringu návštěvu: Starcův synovec tam přivede celou společnost tzv. „lepší lidí“, kteří všichni chtějí z balkónu spatřit – a být spatřeni – anglickou královnu, která bude ulicí projíždět při své návštěvě Vídně. Stařec se jejich přítomnosti vzpouzí, protože měl v úmyslu odjet a navíc nemůže tyto lidi vystát, avšak zároveň mu jejich návštěva poskytuje příležitost „podat si s nimi ruku“. Událost končí tragédií: balkón se pod tíhou lidí a jejich nesmyslných tužeb utrhne.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jednoduše komplikovaně (Einfach kompliziert)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž a 1 dítě

Hra *Einfach kompliziert* má tři poměrně krátká dějství odehrávající se ve reálném čase ve zpuštělém pokoji starého herce /podle údaje v jeho textu mu má být osmdesát dva let/. ON vede vlastně jeden dlouhý monolog, přerušovaný jen ve druhé scéně vstupem malé Kateřiny, která nosí starému herci mléko, jež On pokaždé po jejím odchodu vylije. Kateřina se pak po zbytek druhé scéně stává adresátem, či spíše svědkem hercova monologu, do něž pouze čtyřikrát vstoupí jedním, dvěma slovy. Jinak odpovídá na přímé otázky jen pohybem hlavy.

ON přitlouká na začátku první scéně opěradlo k židli a v průběhu první scéně pak znovu a znovu zatlouká tentýž hřebík. Kromě toho si zapíše do bloku: „*Koupit jed na myši*“ a lístek pověsí na hřebík na zeď. Pak vylívá nočník, zatlouká další hřebík do zdi, aby na něj pověsil portrét Schopenhauera, dívá se do zrcadla a zkouší, zda je opěradlo k židli dobře přibítené. Ve druhé scéně vyndá z bedny divadelní korunu /dostal ji jako někdejší představitel Krále Leara od divadla k oslavě svých sedmdesátých narozenin/, nasadí si ji a nechá si ji na hlavě téměř po celou druhou scénou, chvílemi si korunu k hlavě silně tiskne, na závěr druhé scéně ji chce vyzkoušet Kateřině, vzápětí ji však strhne Kateřině z hlavy a mrští jí na druhý konec pokoje. Na konci druhé scéně, po odchodu Kateřiny, vylije mléko. Ve třetí scéně napíše na list papíru slovo: „*Stařec*“ a pověsí papír opět na hřebík. Potom poslouchá u dveří, otevře noviny a po chvíli je odloží, dívá se na ulici, stáhne roletu, natahuje hodiny, vyndává z lednice střídavě salám a sýr, nakonec zvolí sýr, a potom jí u stolu chléb se

sýrem a v závěru třetí scéně naslouchá okamžik vlastnímu hlasu z magnetofonového pásku. To je výčet téměř všech akcí této Bernhardovy postavy v průběhu celé hry. Jak patrně, hra není postavena na vnějším dění. Není ale ani psychologickým portrétem zestárlého muže, herce.

Obsah textu hercova monologu je tvořen opakovaným zdánlivých banalit a útržků vzpomínek, stále se vracejících leitmotivů. Pohyb a gesta pak opakují stále tytéž všední úkony a zároveň jsou výrazem životních obsesí. Ale zvláštní muzikální kompozice textu, tak typická pro Bernhardovy divadelní hry, tvoří z těchto prvků jakousi formální partituru, na jejímž půdorysu postava konstituuje svou existenci.

Je zřejmé, že postava opakuje každodenní rituál, jímž utváří a strukturuje své žití a s jehož pomocí nese i svou lidskou důstojnost. V něm zpřítomňuje – narážkami, zmínkami, leitmotivy – celý svůj život, život, který takto – se vši nedostatečností, se všemi posedlostmi i nenávisťmi – včleňuje do onoho „formálního“ řádu své existence, který si sama vytváří.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Prezident (Der Präsident)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

Toto poměrně rané drama z roku 1975 je vedle *Společnosti na lovu* jediným, v němž Bernhard přímo zobrazuje politickou moc a na scénou přivádí reprezentanty politických špiček. Zároveň se však jedná o politický model natolik abstraktní, že bychom ho – přes narážky na nacismus a německou historii – jen těžko přiřadili určité zemi a konkrétnímu režimu. Prezident, který se „vypracoval úplně zdola“, je diktátorem polo-vojenského státu, proti němuž se už nějakou dobu bouří především

studenti. Začátku děje předcházela řada atentátů na představitele státní, vojenské a církevní moci (prezidentský pár má podezření, že se na atentátu, při němž měl být u hrobu Neznámého vojína usmrčen právě Prezident, podílel jejich vlastní syn, studující údajně v Itálii). Namísto Prezidenta se ovšem obětí posledního útoku stal jeho osobní strážce, nepřímo pak Prezidentčin pes, který z leknutí utrpěl srdeční infarkt.

Postava Prezidenta je jakousi negativní variantou „člověka ducha“, je to intelektuál, a současně diktátor, podobně jako Generál ze *Společnosti na lovu*. Stejně jako on vládne Prezident jakémusi abstraktnímu, blíže neurčenému totalitnímu státu, přestože se objevují narážky na rakouskou realitu.

Hra vznikla v roce 1975 na zakázku vídeňského Burgtheatru, kde měla premiéru 17.5.1975 (režie: Ernst Wendt), německá premiéra 21.5.1975 (Württembergische Staatstheater Stuttgart, režie: Claus Peymann), česká premiéra: 4. a 5.10.2010 (Depresivní děti touží po penězích v Památníku na Vítkově).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ritter, Dene, Voss

Thomas Bernhard

Rakousko

Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Název tvoří jména dvou hereček a jednoho herce, Ilse Ritterové, Kristen Deneové a Gerta Vosse, pro které tuto hru v roce 1984 Bernhard napsal a kteří ji také jako první v režii Clause Peymanna hráli. Nechal se zde inspirovat nejen vlastním životem, ale i životem a dílem Ludwiga Wittgensteina. Nejde však o zobrazení skutečné osoby, tak jako hra není hrou životopisnou. Důležitější je inspirace Wittgensteinovou myšlenkou, že některé skutečnosti nelze vyslovit, že se pouze ukazují, kterou

Bernhard ve své hře realizuje. Mlčení je přímo hmatatelně přítomné i mezi slovy. A to i přesto, že je zde možné říkat všechno. Námětem hry může být rodinné peklo, dávné křivdy a nenávisti znějící ve vzájemných výčitkách tří sourozenců, v obviňování mrtvých rodičů. Minulost už nelze řešit ani vyřešit. Bernhard nejenže vytváří přesah psychologické roviny, ale jako by ji úplně přeskočil. Všechno co se tu říká, zaznělo ve zdech rodinné vily už stokrát, je to součástí společného rituálu, a ten umožňuje postavám, aby vždy znovu a s jeho pomocí stavěly svůj svět, který je pro ně, zdánlivě jako slepá ulička, „jedinou možností existence“.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Claus Peymann si kupuje kalhoty a jde se mnou na oběd (Claus Peymann kauft sich eine Hose und geht mit mir essen)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: aktovka

Obsazení: 2 muži

Poté co si Claus Peymann koupí nové kalhoty, jde s Thomasem Bernardem do jedné vídeňské restaurace na nudlovou polévku. Nad polévkou spolu muži vedou rozhovor o divadle, mimo jiného o vytvoření nového repertoáru ve Vídni.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nad vrcholky strání a výš (Über allen Gipfeln ist Ruh)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Děj této hry z roku 1981 se odehrává v původně židovském domě, v předhůří Alp, poblíž rodiště fiktivního německého „národního poety“ Moritze Meistera. Dům spisovatelé bezplatně poskytují město a on se zde zabývá psaním (právě dokončil obří Tetralogii – německý „veleromán“), včelami a poskytováním rozhovorů o sobě a svém díle. Na cestách po světě se tu a tam věnuje archeologii. Jeho žena, pocházející z „dobré rodiny“, mu obětovala dráhu klavíristky a po celá desetiletí s ním sdílela hořký úděl zneuznaného génia. Až se jednoho dne konečně setkal se svým budoucím nakladatelem, který se specializuje výhradně na klasiky. Text hry sestává většinou z obsáhlých monologů: až do čtvrté scény vede prim paní Meisterová. Pak se ujímá slova Meister, aby sdělil doktorandce Slečně Werdenfelsové a později mladému novináři Panu von Wegener, spoustu mouder při interpretaci sebe sama. Bernhard zde krutě parodizuje romantický kult génia a ideál německé klasické kultury vůbec. Stejně tak literární zkratkou zpřítomňuje nacistickou minulost, přežívající v mentalitě těchto nebetyčných uměleckých a intelektuálních snobů.

Hra *Nad vrcholky strání a výš* (titul tvoří slavný Goethův verš) jako by ve svém protagonistovi představovala „negativní variantu“ Bernhardova ústředního dramatického typu „člověka ducha“. Moritz Meister je zrcadlovým obrazem, protipólem všech bernhardovských outsiderů života i umění. (Biografické detaily odkazují k životu Bernhardova dědečka, celoživotně neúspěšného spisovatele Johannese Freumbichlera.) Také

on dlouhou dobu strádal marnou tvůrčí řeholí v ústraní a bídě. Ale pak se nenadále přece jen dostavil úspěch a sláva, ovšem s nimi paradoxně i banalizace vlastního osudu. Život i dílo se hrdinovi přes všechnu jeho sebestřednost a narcismus odcizily a staly se produktem mašinérie „uměleckého provozu“.

Premiéra proběhla 25.6.1982 v Ludwigsburgu (1.10.1982 v Bochumi).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pouštní růže (Rosen der Einöde)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: soubor dramatických hříček

Obsazení: variabilní

Pouštní růže s podtitulem *pět vět pro balet, hlasy a orchestr* obsahují pět „hudebních“ vět, respektive pět velmi rozdílných scén s názvy: 1. *impetuososo – Růže*, 2. *desperato – Hráč karet*, 3. *giocoso – Pod švestkovými stromy*, 4. *agitato – Telecí hlava*, 5. *město – Fantazie*. Postavy jsou odosobněně nazvány muž, žena, chór, zahradník, dívka, voják, princezna, řeka nebo jen hlas. Dialog sestává z jednotlivých slov, krátkých vět, řazených vertikálně do kratičkých strof. Do ticha, v abstraktní, symbolistní atmosféře smrti, zaznívají jednotlivá slova. Bernhard si zde v nezvykle abstraktní a alegorické podobě vyzkoušel určité výrazové prostředky, stanovil si předem některá pravidla a omezení, inspirovan Lampersbergovou dvanáctitónovou seriální hudební kompozicí. Tyto prostředky pak využil i v pozdějším dramatickém díle při syntaktické a gramatické konstrukci textů.

Sám autor tento soubor charakterizoval následovně: „*pouštní růže jsou ostrovem ze vzduchu a barvy, z bolesti a temnoty. Jsou dlouho hledanou izolací. Ani báseň, ani zpěv, ani liturgie... Abstraktní svět šerící se skutečnosti, kousek ubohého a kousek vznešeného života...*“

Cyklos dramatických hříček z 50. let, který zhudebnil Bernhardův tehdejší přítel a mecenáš Gerhard Lampersberg. Jedná se o soubor pro pozdější Bernhardovu tvorbu naprosto netypický, vyznačující abstraktní, a přesto podmanivou symbolistní poetickou atmosférou. Premiéru měly na jaře 1958 v Theater am Tonhof v Maria-Saal, na statku uměleckého a mecenášského páru, manželů Lampersbergových. Zde se v té době scházela a tvořila skupina avantgardních umělců, jakási „salonní aristokratická“ obdoba Vídeňské skupiny, a také začínající spisovatel Thomas Bernhard zde dlouhodobě a opakovaně pobýval. (Téměř o třicet let později, v roce 1984, se za to svému někdejšímu mecenáši a příteli náležitě pomstil, když se sřízavým sarkasmem zkarikoval jeho i celou tzv. uměleckou smetánku v próze *Mýcení. Rozčilení*. Po zveřejnění prózy Lampersberg Bernharda zažaloval a celý náklad románu byl na základě soudního příkazu stažen z knihkupeckých pultů).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Róza (Rosa)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: dramalet

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Dramalet *Róza* je drásavým monologem Vraha, který zabil svou milou a nyní ji vleče nocí, aby ji za svitu měsíce v houštinách pohřbil. Tato dramatická hříčka měla premiéru 22. 7. 1960 v amatérském divadle Theater am Tonhof na statku manželů Lampersbergových ve vesnici Maria-Saal v rakouských Korutanech (spolu s dramalety *Jaro* a *Vybájená*).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vybájená (Die Erdichtete)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: dramalet

Obsazení: 1 muž, 1 žena a hlas

Existence ženy žijící uzavřeně ve svém pokoji se rozplývá v jejích snech a vzpomínkách. Odmitá otevřít okno, aby jí vzpomínky na dětství neodlétly. Jejím partnerem je pouze sluha, který se o ni stará a plní její všemožná přání, až jednoho dne otevře okno do jejího pokoje... Tato dramatická hříčka obsahuje jakousi zárodečnou situaci Bernhardovy celovečerní dramatické prvotiny *Slavnost pro Borise* z roku 1967. Premiéru měla 22.7.1960 v amatérském divadle Theater am Tonhof na statku manželů Lampersbergových ve vesnici Maria-Saal v rakouských Korutanech (spolu s dramalety *Jaro* a *Róza*).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hlavy (Köpfe)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: libreto

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Operní libreto o stínání hlav napsal Bernhard pro skladatele Gerharda Lampersberga. Komorní opera měla premiéru 22. 7. 1960 v amatérském divadle Theater am Tonhof na statku manželů Lampersbergových ve vesnici Maria-Saal v rakouských Korutanech (hudba: Gerhard Lampersberg, režie: Herbert Wochinz, dirigent: Friedrich Cerha, scéna: Anne Marie Siller).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jaro (Frühling)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: dramolet

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Ta lákavá vůně...

Není snad jaro?

Čas, který na mě nedbá.

Myslím, že je to doba, která na mě zapomene...

Dramolet je dialogem lékaře a umírající zpěvačky, která ač odchází z tohoto světa, touží změnit sama sebe a zazpívat tón, který za celý život nedokázala zazpívat...

Tato dramatická hříčka měla premiéru 22.7.1960 v amatérském divadle Theater am Tonhof na statku manželů Lampersbergových ve vesnici Maria-Saal v rakouských Korutanech (spolu s dramolety *Róza a Vybájená*).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hora (Der Berg)

Thomas Bernhard

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: dramolet

Obsazení: 6 mužů, 4 ženy

Text *Hora* s podtitulem *Hra pro loutky jako lidi a lidi jako loutky* vznikl stejně jako „zpěvohra“ *pouštní růže* v roce 1957. Dějištěm má být náhorní plošina, kromě chóru vystupují postavy: muž, žena, bratr, sestra, filozof,

inženýr, tanečnice, básník, důstojník a dívka. Postavy spolu rozpravují o životě, smrti, lásce i bolesti a to vše v mlhách náhorní plošiny. Dramolet byl publikován poprvé v časopise *Literatur und Kritik* v roce 1970 a premiéra proběhla 7.4.1970 v rakouské televizi.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Perthus (2007)

Jean-Marie Besset

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

„Vždy pocítím radost, vidím-li svého syna s mladým mužem, který si, ať je názor tohoto světa jakýkoli, dokázal získat mé sympatie.“ Dopis Fanny Moritzovi „*Probouzení jara*“

Frank Wedekind

Máte jediného syna. Je váš život. Vkládáte do něj své veškeré naděje. A pak se něco stane. Pavel a Jean – Louis jsou teenageři před maturitou, po které se před nimi otevře celý svět. Jean – Louis se do malého městečka na jihu Francie přistěhoval teprve nedávno, ale okamžitě se pro Pavla stal objektem zájmu a později silné lásky. Chlapci spolu prožijí v městečku nedaleko horského sedla Perthu, které pojí či dělí? Francii se Španělskem, krátký, ale intenzivní vztah. Jakoby v tomto přechodném období mezi maturitou a odchodem na vysokou školu bylo možné všechno. Ale není. Oba chlapci žijí se svými matkami, víceméně bez otců. Ale to tajná domluva mezi Jean – Louisovou matkou a otcem přetrhne silné přátelství obou mladých chlapců. Marianne, matka Jean – Louise před mnoha lety slíbila, že bude slepá k mileneckému poměru

jejího manžela a její sestry. Oplátkou za to jí muž zajistí život mezi smetánkou. Jediným pojítkem mezi nimi je právě jejich syn. A záletný otec si přeje mít silného a vzdělaného nástupce. Jedině takovému synovi zajistí dobrý život. Jeho syn ale nesmí mít žádnou vadu. Hlavně nesmí být homosexuál... A tak Jean – Louis odmítne Pavlovu lásku a vrhne se s patologickou intenzitou do vztahů s dívkami. Jedna dívka ho obviní ze znásilnění a Jean – Louis stane před soudem... Po letech se chlapci, nyní už muži, opět setkávají, ale tentokrát je Jean – Louis ten, který odchází se slovy: „Brzo... Zavolej...“

Příběh *Perthu* je křehkou nuancí silného, rozporuplného vztahu chlapců prožívajících přelomové životní období, hledajících cestu k budoucnosti a kladoucích si otázky, co to vlastně znamená „stát se dospělým“.

Atmosféra *Perthu* připomíná atmosférou Wedekindovo *Probouzení jara*, příběh je ale podaný s humorem, nadhledem a nenápadnou ironií. Besset ve hře mistrně zachycuje ty nejdůležitější momenty našeho života, ty, kdy si myslíme, že máme možnost volby naší životní cesty.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pusťte kapra!

Piotr Bulak

Polsko

Překlad: Jiří Vobecký

Žánr: černá komedie

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Celá rodina si zoufá z dlouholeté péče o umírajícího dědečka. Agónie nejstaršího člena rodiny trvá již příliš dlouho a celá rodina si tajně přeje dědečkovu smrt. Odchod nejstaršího člena rodiny však přichází v nejméně vhodné chvíli. Dědeček zemře den před tím, kdy měl zabít kapra na štědrovečerní večeři. Náhle se ukáže, že nikdo z rodiny, kromě dědečka, zabít a vykuchat kapra neumí, protože je to dědeček nestihl naučit. Černá a cynická komedie ukazuje, jak se mění systém

hodnot v současné společnosti, kdy „dědek“ a „babka“ jsou nuceni, aby vházeli ty správné hlasy pro politické strany, jimž dělají reklamu aktéři těch mladých zdravých nastupujících herců z televizních reklam. Komedie, která byla jednou z oceněných ve třetím ročníku literární soutěže Teatru Powszechnego v Lodži, je naprosto nevhodná pro náš státem dotovaná divadla plná mladých zdravých dynamických kolektivů, plných sil.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Piotr Bulak, (*1974, Polsko)

Absolvoval Varšavskou universitu – obor žurnalistika a studoval rovněž ekonomii. V současné době pracuje jako novinář, dramatik a odborný asistent na Varšavské universitě. Je autorem celé řady divadelních her, z nichž několik získalo ocenění v literárních soutěžích a dočkalo se scénických čtení. Na jeviště se zatím dostaly jenom dvě: Hra „Dceřisko“ byla uvedena na festivalu laureátů IV. ročníku literární soutěže „Drama“ a hra „Záměna“ byla uvedena v Divadle Zelený Větrný mlýn, které zpočátku působilo v Gdaňsku, nyní však působí v Sopotech.

Tři mušketýři

Alexandre Dumas

Dramatizace: Hana Burešová, Štěpán Otčenášek

Překlad: Růžena a Jaromír Pochovi

Obsazení: 14 mužů, 5 žen (variabilní)

Nejnovější dramaturgie snad nejproslulejšího dobrodružného románu na světě, mnohokrát zfilmovaného i jevištně adaptovaného. Její autoři Hana Burešová a Štěpán Otčenášek se na rozdíl od většiny adaptací přísně drží Dumasovy předlohy ve snaze postihnout její jedinečný styl a ducha, jenž tkví především v romantické oslavě přátelství, rytířské šlechtnosti a odvahy až fanfarónské a v neposlední řadě i v jemné

nadsázce a ironii. Scénář zpracovává všechny podstatné epizody prvního dílu předlohy, popisující d'Artagnanovo mládí – od jeho příjezdu do Paříže a seznámení s královskými mušketýry Athem, Porthem a Aramidem, s nimiž ho spojí osudové přátelství a s jejichž pomocí překoná nástrahy zvědů kardinála Richelieua, získá vavříny i utrhá jizvy na poli válečném i milostném, až dospěje ze zbrklého jinocha v udatného muže a dostane nejen vytoužený mušketýrský kabát, ale nakonec i dekret poručíka mušketýrů.

Vedle „čisté“ verze dramatisace je k dispozici také výrazná inscenační úprava, která vznikla pro Divadlo v Dlouhé. Autoři této verze, Hana Burešová a Štěpán Otčenášek, jako někdejší vášniví čtenáři románu staví adaptaci na svém prvotním pocitu okouzlení z jeho četby, na důvěrném vztahu, který si k bájným hrdinům vybudovali v dětství, a to na samém konci nadějných let šedesátých. Děj i atmosféra románu jsou v této verzi úpravy průběžně konfrontovány s realitou roku 1969, kdy v jednom pražském pavlačovém činžáku žije se svou rodinou desetiletá holka, která se s kamarádkami utíká z poraženec-kého pocitu z okupace a šedi počínající normalizace do fantazie mušketýrské odvahy a romantiky. Krátké výstupy z „reálného světa“ tak připomenou atmosféru doby sklonku 60.let, její politické pozadí i všední život a tvoří tak významový a rytmický kontrast i paralelu k hlavnímu, románovému příběhu. Tato inscenační úprava počítá s použitím hudby skupiny Beatles, případně dalších dobových nahrávek. Obsazení této úpravy pak vyžaduje: 17 mužů, 7 žen, 4 dívky (10-11 let), 1 dívka (6-8 let) a 2-3 další děti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nikdy nevíš, čím tě život nakonec překvapí (Das Leben hält bis zuletzt Überraschungen bereit, 2011)

Guy Helminger

Lucembursko

Překlad: Jana Podlipná

Žánr: černá ironická komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Černá ironická komedie odehrávající se v kulisách sterilního luxusu. Ve hře *Nikdy nevíš, čím tě život nakonec překvapí* se střetávají lidé ze dvou odlišných sociálních a společenských vrstev. Na jedné straně stojí movitý burzovní spekulant (broker) Jesus, jenž celý děj uvozuje a prokládá různými filosofickými úvahami, jeho o trochu méně úspěšný, ale přesto velice zámožný kolega Tony a Tonyho žena Grace. Na druhé straně pak stojí dvě dospívající děti ulice – asi sedmnáctiletá Kid Kat a její bratr – dvojče Kid Cool. Jakoby byli jeden geniální člověk rozdělený do dvou těl. Jeden z nich začne větu a druhý ji dokončí. Kid Kat je geniální matematicka a Kid Cool zase básník a filosof. Jejich matka, která ve hře fyzicky nevystupuje, má ale pro děj zásadní význam, shodou okolností uklízí v domácnosti Tonyho a Grace. Je něco jako jejich novodobá služka. Grace se k matce dvojčat nechová právě nejlépe, a tak trochu ji šikanuje. Kid Kat a Kid Cool pozorují z povzdálí celé dění a v souladu se vši matematickou logikou i filosofickou humanitou jim vyjde, že Tony a Grace vlastně nikomu ničím neprospívají, vedou prázdné životy a nejen proto by bylo lepší, kdyby neexistovali.

A začnou osnovat plán...Je to pomsta za pohrdavé zacházení Grace s jejich matkou, nebo je to spíš dobrá vůle odstranit zbytečné lidi, kteří svou existencí světu škodí? Teď ještě najít ten nejsofistikovanější způsob hodný mladých geniů...

Hra měla světovou premiéru 12. listopadu v Grand Théâtre Luxemburg v režii Anne Marii Krassnigg.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Chlív (Obora, 1980)

Helmut Kajzar

Polsko

Překlad: Ladislav Slíva

Žánr: činohra

Obsazení: 12 mužů, 8 žen + žáci, sezónní dělníci, kráva a pes

Ve hře *Chlív* se autor vrací do svého dětství a mládí na rodné Těšínsko, do r. 1950, do doby šílených lysenkovských pseudosexperimentů v zemědělství, jímž bylo v té době zatěžko se postavit. Buď se někdo zlomil nebo byl zlikvidován. Hořká groteska, v níž autor v postavách vesnických žen používá i těšínské slezské nářečí, které bylo v překladu převedeno do česko-polského interdialektu, jímž se v době, do níž je děj hry situován, mluvivalo mezi Ostravou a dnešním Havířovem.

Chlív společně s Kajzarovou hrou *Paternoster* uvedla v březnu 2012 v české premiéře (v jednom večeru) Komorní scéna Aréna v Ostravě.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Paternoster (1971)

Helmut Kajzar

Polsko

Překlad: Ladislav Slíva

Žánr: činohra

Obsazení: 16 mužů, 7 žen + sbor tetiček

Helmut Kajzar (1941-1982), polský dramatik, režisér, divadelní teoretik a esejista, autor programu divadelního metarealismu, který se snažil realizovat ve svých hrách a inscenacích. Navazoval na svůj velký vzor – básníka a dramatika Tadeusze Różewicze, ale také na S. Wyspiańskiego a zejména v počátcích své tvorby byl velmi ovlivněn divadelním vizionářstvím inscenací Józefa Szajny. To je i případ jeho první samostatné hry *Paternoster* (1971). Polský teatrolog Jan Błoński

o ní napsal: „*Paternoster je snem. Snem člověka o návratu domů...*“ Jako každý sen má svůj řád a logiku. Jenže to není logika dějová, ale emoční. Sen totiž proměňuje pocity v obrazy. Domů se vrací člověk pokorný, smířený, jako biblický Josafat, aby v Otcí znovu našel autoritu. Ale tento sen se začíná rozrušovat. Užvaněnost široké rodiny svolané k jeho návratu vyvolává kritičnost k tomuto prostředí, které bylo neposkvrněné jen v očích dítěte, ale dospělému se jeví jako tupé a chamtivé. *Paternoster* tedy musí skončit Otcovým pádem. Syn svrhává jeho autoritu.

Paternoster společně s Kajzarovou hrou *Chlív* uvedla v březnu 2012 v české premiéře (v jednom večeru) Komorní scéna Aréna v Ostravě.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sirotci (Orphans, 2009)

Dennis Kelly

Velká Británie

Překlad: Ester Žantovská

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Helen a Danny si žijí svůj poklidný život, při svíčkách večerí pravého lososa, když tu se najednou v jejich obýváku objeví Liam, Helenin bratr. Je celý od krve, nikoliv však své... Vypráví sestře a jejímu muži o tom, jak venku, kus od jejich domu, našel krvácejícího, pobodaného muže a jak mu pomohl, muž pak ale prý zmizel. Danny s Helen se rozhodují, zda zavolat policii, pomoci zraněnému muži tam venku nebo se do toho, co se děje za zdmi jejich domu, nevměšovat. Liam navíc nemá čistý trestní rejstřík. Navíc vyjde najevo, že ten muž byl Arab a že ho v záchvatu agreseivity pobodal Liam sám. Danny se nakonec rozhodne, že mu pomohou zločin utajit. Nic není jako dřív, ani Helen s Dannym už nejsou ten krásný, šťastný pár. Kam až může zajít oddanost k rodině? A je dobré

do světa, kde se děje tolik násilí, přivádět další děti? Znepokojivá hra klade otázky, odpovědi jsou jen na divácích...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Banalita lásky (The Banality of Love, 2009)

Savyon Liebrechtová

Izrael

Překlad: Dana Vlčková

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Píše se rok 1975. Michael, student z Jeruzaléma, odjíždí do New Yorku, aby udělal rozhovor s profesorkou Hannou Arendt o její knize *Eichmann v Jeruzalémě*. Během posledního dne života dostane Hannah naposledy příležitost vrátit se do minulosti a znovu prožít příběh mladé židovské dívky, která je zoufale zamilovaná do svého učitele filozofie Martina Heideggera, sympatizanta Hitlera a nacistické strany.

Absurdní a přesto pravdivá love story představuje ve fiktivním dialogu dvě historické postavy – filozofa Heideggera a politickou teoretičku Arendt.

Liebrecht přidává do hry smyšlenou postavu Rafaela, spolužáka Hanny z mládí, který je do ní tajně zamilován a který ji, Židovku, varuje před riziky milostného vztahu s pronacistickým Heideggerem. Sám se však nakonec stává jednou z obětí holocaustu.

V závěru hry vyjde najevo, že student Michael je Rafaelův syn a do New Yorku přijel pod záminkou rozhovoru zjistit pravdu o smrti svého otci.

Text v hebrejštině a angličtině je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Savyon Liebrechtová (1948, Mnichov)

Narodila se rodičům polského původu, kteří přežili holocaust. Od roku 1950 žije v Izraeli. Na univerzitě v Tel Avivu vystudovala filozofii a literaturu, rok strávila na studijní stáži ve Velké Británii. Je spisovatelkou, dramatičkou a scénářistkou. Do literatury vstoupila roku 1986 povídkovou sbírkou *Jablka z pouště*. Získala si pozornost svou vnímavou, pročitěnou prózou zejména v povídkách *To je pro mě španělská vesnice*, *řekl jí*, románu *Muž a žena a muž* a souboru novel *Ženy z katalogu*.

Z dramatické tvorby jmenujme hru z roku 2005 *Na tebe mluvím čínsky*, která byla v Izraeli oceněna cenou Hra roku, či *Rochele se bude vdávat!* z roku 2010, která je v překladu M. P. Rubešové v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Ve své tvorbě Liebrechtová řeší zejména mezilidské vztahy na hranici konfliktu, jakým je například konflikt náboženský (sekularismus vs. religiozita), politický (Izraelci vs. Arabové) nebo mezigenerační problémy. Způsob jejího vyjádření je realistický a zhuštěný. Na mnoha místech se nechává inspirovat vzpomínkami a prožitky přeživších holocaust, což dodává jejím dílům určité naléhavosti a zároveň to vypovídá o neustálé přítomnosti holocaustu v izraelské společnosti.

Mučedník (Der Märtyrer, 2011)

Marius von Mayenburg

Německo

Překlad. Kateřina Bohadlová

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

Co by se stalo, kdyby západoevropský křesťan hlásal svou víru tak naléhavě a radikálně, jako řada podobně uvědomělých stoupenců islámu? Páchal by atentáty a obětoval se ve jménu víry?

Tyto aktuální otázky si klademe při četbě nové Mayenburgovy hry *Mučedník*, jejímž hlavním hrdinou je pubertální Benjamin, který odmítá chodit do hodiny plavání a při biologii navlékat kondom na mrkev. Matka si přeje slyšet, že jde o drogy, jiný důvod podivného chování jediného syna nepřipadá v úvahu. Učitel tělocviku v tom vidí tvrdohlavost adolescenta, učitel náboženství ho chce naverbovat pro svou farnost a ředitel školy dává vše za vinu nekompetentnímu pedagogickému sboru a bezmocně se ptá: „Proč ten kluk nemá nic na sobě?“

Z Benjaminových protestů a biblických citací však kape strach.

Mučedník je velmi aktuální hra o náboženském fanatismu, terorismu a povrchnosti dnešní společnosti napsaná ve vtipných dialozích a biblických citátech.

Text se v současné době překládá. Zájemcům můžeme poskytnout obratem ukázky překladu.

Guilty Secret (Guilty Secret, 2011)

Roger Mortimer-Smith

Velká Británie

Překlad: Matouš Turek

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Na začátku této dobře napsané hry vypadají George a Lennie jako dva gangsteři z dávných dob. George vymyslí bezchybný plán, jak se dostat k velkému bohatství – společně unesou Charlotte, dceru bohatého magnáta. Georgeův plán je dokonce tak bezchybný, že počítá i s chybou slabého a bezradného Lenniego, jenž se nechá Charlotte přemluvit, aby ji pomohl utéct. Jenomže nic v nové hře R. Mortimera-Smitha není tak, jak se zpočátku zdá. I když každý z hrdinů má svých patnáct minut slávy, kdy se zdá, že to bude právě on, kdo získá výkupné pro sebe, je to nakonec George, za kým se zavřou dveře vězeňské cely.

Hra *Guilty Secrets* je dobře napsanou hrou, umně střídá komické a napínavé scény, je velkou příležitostí pro všechny herce.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Animals

Uglješa Šajtinac

Srbsko

Překlad: Slobodanka Radun, Ivana Slámová

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Hristifor je mladík bez práce a vyhlídek. Žije s šelmami – matka je žralok bílý, otec lední medvěd a starší bratr aligátor. Hristifor je krmí syrovým masem, pouští jim přírodopisné filmy v televizi a strachuje se, aby nebyl sežrán. Také proto se obrací ke třem svatým obrázkům – Ježíši, svatému Jiří a Jasně, řezníkově dceři. Šelmy, které kdysi zřejmě zlikvidovaly Hristoforovu pravou rodinu, postupně nabývají čím dál víc lidskou

podobu. Chystají se infiltrovat mezi lidi a zahájit pomstu zvířat vůči lidské rase. Nebude to jednoduché – copak lidi opravdu potřebují recept, aby se vůbec najedli?

Hristifor chystá s Jasnou a jejím otcem řezníkem divadelní představení. A v klíčový okamžik Shakespearovy dramatické básně Venuše a Adónis plánuje šelmy povraždit – ty ale teď už vypadají úplně jako lidé a tvrdí, že Hristofor je od malička duševně chorý. Jediný, kdo při incidentu přijde o život, je však Jasna. Hristifor ve vězení spáchá sebevraždu.

Hra *Animals* od předního srbského dramatika mladší generace Uglješi Šajtinace je především o lidskosti. O touze po ní v rodinných vztazích, o výsměchu světu, ze kterého se vytrácí. Je o smutném odhalování pokrytectví světa a také uvědomování si vlastní slabosti. Přesto je to text hravý, ve kterém se místy hororová atmosféra mísí s vtipným nadhledem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Broken Heart Story (2011)

Saara Turunen

Finsko

Překlad: Alžběta Štollová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 ženy, 2 muži, kompars

„Ano, trochu jsme se pohádaly. Jako spisovatelku mě totiž zajímá politika. Píšu jen o závažných tématech, jako je kapitalismus a smrt. Měla jsem v plánu napsat stěžejní politický kus. Ale ji to vůbec nezajímalo. Jenom si kroutila vlasy. Snad chápete, že něco takového jsem nemohla akceptovat.“

Za jakých podmínek může člověk tvořit a milovat? Hlavní hrdinkou *Broken Heart Story* je cynická spisovatelka s knírkem, která ztratila svoji duši. Umělkyni bez citů a ženskosti zajímají jen velká a bezútešná témata. Ovšem bez duše, která se zdá být jejím přesným opakem, ani o těchto tématech nedokáže psát tak, aby ji to uspokojovalo. Úzkost a nedůvěra probleskuje vnitřním světem duše i spisovatelky, dokud se obě znovu nestřetnou. Ve hře rezonují faustovské, kufkovské a pygmalionské motivy, podobizna umělkyně je zároveň obrazem celé společnosti. Kdo je objektem a kdo subjektem jednání a dění? Může divadlo změnit skutečnost? Jaký význam má samostatnost bez lásky? A jaký význam má láska vykoupená ztrátou vlastní osobnosti?

Broken Heart Story je současné finské drama navazující na tradici antické tragédie (mj. aktivní přítomností sboru) a hlásící se k filmové estetice snímku *Pretty Woman* a děl Davida Lynche. Hra nabízí zajímavý pohled na gender, pop-kulturu, historii divadla a literatury. Pro text je příznačný básnický, místy naivní (a proto troufalý) jazyk a ostře se měnící nálady. *Broken Heart Story* je druhým dramatem mladé finské spisovatelky Saary Turunen. Její první hra *Puputyttö (Bunny Girl, 2007)* byla přeložena do devíti jazyků.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraníční hry nepřeložené

**HRY POZVANÉ NA MÜLHEIMER
THEATERTAGE 2012**

Reicht es nicht zu sagen ich will leben

Claudia Grehn, Darja Stocker

Německo

Žánr: činohra

Osazení: variabilní

„Můj domov je tam, kde mi věci nejsou ukradené.“

Autorky Claudia Grehn a Darja Stocker vedly rozsáhlé hovory s lidmi rozdílných generací a původu, aby poté ze sesbíraného materiálu vytvořily fascinující scénickou koláž, kterou spojují témata vnitřního pobouření, osobní vzpory a aktivního odporu. Autorky vytvořily hluboké sociální panorama, ve kterém na mnoha frontách bojují jednotlivci proti stávajícím společenským podmínkám. Muž je krátce před odchodem do penze vyhozen ze zaměstnání. Ze dne na den ztratí půdu pod nohama a skončí v útulku pro bezdomovce. Ačkoli si stěžuje na úřadech, nikdo ho nevyšlyší. Rozzlobený gymnazista zmlátí jednoho cizince a na protest proti

společnosti se sám stane tulákem. Jeho spolužačka jeho činu nerozumí, ale sama také neví, jak má svou nespokojenost se společností vyjádřit. Univerzitní profesorka, která přišla o práci, se obětavě stará o žadatele o azyl, kteří jsou šikanováni úřady a hrozí jim deportace. Na konci hry se všechny tyto postavy účastní demonstrace, na které dojde k násilnému střetu s policií.

Hra *Reicht es nicht zu sagen ich will leben* není ale explicitním dokumentárním divadelním projektem. Příběhy, které jsou vyprávěny sice popisují život, ale autorky je spojily do komplexního dramatu. Stocker a Grehn vytvořily obraz společnosti, která pulzuje zlostí a touhou po vzpouře. Hra je mnohohlasým manifestem proti absolutní politické moci.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Claudia Grehn (1982, Wiesbaden)

Vystudovala ruštinu a filozofii v Hamburku a Berlíně. Od roku 2005 studuje scenáristiku na Universität der Künste v Berlíně. V roce 2007 přeložila hru ruského autora Juriho Klavdieva *Gehen wir, der Wagen wartet* pro berlínské Maxim Gorki Theater ve spolupráci s Arminem Petrasem. V témže roce získala cenu pro mladé dramatiky (Kleist-Förderpreis) za hru *Heimlich bestialisch – I can't wait to love in heaven*, která byla poprvé uvedena v roce 2008 v divadle Landestheater Tübingen. Její hra *Ernte* byla vybrána do sekce Stückemarkt v rámci festivalu Theatertreffen 2010 za účelem scénického čtení.

Darja Stocker (1983, Curych)

Vystudovala Szenisches Schreiben v Berlíně. Pracovala jako asistentka režie. Autorsky se podílela na mnoha divadelních projektech mladé divadelní skupiny „Theater an der Sihl“. V roce 2011 se účastnila rezidenčního pobytu v Londýně a divadelního festivalu „Reveil“ v Alexandrii. Mezi její hry patří: *Nachtblind*, *Zornig geboren* a *Reicht es nicht zu sagen ich will leben* (spolu s autorkou Claudií Grehn). Inscenace *Reicht es nicht zu sagen ich will leben* v režii Nory Schlocker byla pozvaná na „Stücke 2012“ do Mülheimu.

Vater Mutter Geisterbahn (2011)

Martin Heckmanns

Německo

Žánr: černá rodinná komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Anne Kleinová je zkrachovalá studentka filozofie a má problém s alkoholem. Pan Johann Klein je neúspěšný režisér a rodinu drží nad vodou svými příležitostnými výdělky v Copyshopu. Jejich syn Otto nechce z domu, protože neví, kam jinam by šel a co by dělal. Ale rodina Kleinova se jen tak nevzdává! Kleinovi začínou praktikovat svůj vlastní způsob rodinné terapie: pokoušejí se vzpomenout si, jak se dostali do této zoufalé situace. Přehrávají si znovu situace z všedního rodinného života a snaží se vzkřísit, co z jejich života odešlo. Tak si přehrají svůj život od narození synka až po loučení. Vytvářejí různé modely výchovy, aby ukázali synovi všechny možné perspektivy a naučili ho využívat svobodu hry, aby se zbavil mrtvolné nečinnosti. Syn s odstupem komentuje úsilí rodičů, udělat z něj někoho výjimečného a změnit jeho smýšlení. Ačkoli ani jeden z rodičů nemá konkrétní představu o budoucnosti, snaží se, aby chlapec neopakoval jejich chyby. Syn

nakonec domov opouští. Rodiče dosáhli svého cíle. Nicméně jiným způsobem, než doufali.

Martin Heckmanns vytvořil katastroficko – hororovou hru o výchově dětí, které ale nechybí ani vtip a nadhled.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Martin Heckmanns (1971, Mönchengladbach)

Mladý německý autor Martin Heckmanns, který bývá nazýván „filozofem jazyka“, vystudoval komparatistiku, historii a filozofii a za své hry byl odměněn několika cenami. Za hru *Tak střílej, obchoďák!* (*Schieß doch, Kaufhaus!*) získal cenu v anketě kritiků časopisu Theater Heute, za *Slova a těla* (*Wörter und Körper*) nominaci na cenu za nejlepší drama roku 2007 na festivalu Mülheimer Theatertage. Jeho nejnovější hra *Vater Mutter Geisterbahn* je pozvaná na Mülheimer Theatertage 2012 a je nominována na cenu za nejlepší drama.

Käthe Hermann (2011)

Anne Lepper

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Käthe se ve svém životě musela vzdát hodně věcí. Její muž Hans ji dvakrát přivedl do jiného stavu, a tak se musela vzdát své velké kariéry baletky. Každý den se modlila, aby děti už odešly do školy, aby mohla v pokoji trémovat své taneční sestavy a těšila se, jak se jednoho dne s velkou slávou vrátí na jeviště. Nyní jsou děti již velké a Käthe je na radě! Nikdo a nic nebude Käthe stát v cestě za slávou. Ani bouřící se dcera,

ani zaostalý syn. A už vůbec ne bagr, který se chystá zbourat její dům. Vystěhování nepřichází vůbec v úvahu, vždyť Käthe nedávno nově vyta-
petovala. Bagr se blíží a šílenství a touha po slávě v Käthe roste...

Lepper ve své hře oživila tvrdohlavé, úsměvně bizarní a mile naivní postavy, které v tom nejlepším slova smyslu připomínají postavy z McDonaghovy *Leenanské trilogie*.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anne Lepper (1978, Essen)

Vystudovala filozofii, historii a literaturu na univerzitě ve Wuppertálu, Kolíně a Bonnu. 2007 – 2010 studovala literární psaní na literárním institutu v Bielu. Její dramatický debut *Sonst alles ist drinnen* byl oceněn Münchner Förderpreis pro německojazyčné dramatiky a vyhrál cenu publika prvního ročníku *Langen Nacht der neuen Dramatik 2009* v Münchner Kammerspielen. V roce 2010 se Lepper účastnila fóra mladých evropských autorů v rámci Theaterbiennale *Neue Stücke aus Europa* ve Wiesbadenu.

Berlusconi (L'Anomalo Bicefalo) ⚡ @ TV

Dario Fo a Franca Rame

Itálie

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena, 3 mimové

Co se stane, když po autonehodě Putina a Berlusconiho lékaři udělají chybu a těla těchto státníků sešijí dohromady? Vznikne podivný dvouhlavec, který ničemu nerozumí. Nechápe korupci, porušování lidských práv, a tak se rozhodne napravit celý svět.

Jedna z posledních her D. Fo a F. Rame se vtipným a rafinovaným způsobem vysmívá dvěma evropským autokratům.

Originál je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA promptně zajistit.

Cizí těla (Ciała obce, 2011)

Julia Holewińska

Polsko

Žánr: činohra

Obsazení: 9 mužů, 6 žen, 3 žákyně, 2 žáci, Joanna Szczepkowska (může být pouze v televizi), Mužský chór, Ženský chór

V 80. letech bojuje Adam společně se svými kolegy v Solidaritě za svobodu Polska. V současném Polsku umírá Eva, které se zhroutil celý její život. Opustili ji přátelé, její syn by na ni také nejradyji zapomněl.

Teprve během akce nám dochází, že Adam a Eva je jeden a týž člověk. V 80. letech bojoval „za naši i vaši svobodu“, a když se v 90. letech změnil režim, on/a vlastní svobodu nenalezl/a.

Holewińska trochu provokativně na příkladě Adama/Evy sleduje „velké“ dějiny přes příběh hrdiny, který v každé době a za každého režimu zůstává na okraji. Konfrontuje boj za svobodu jedné celé společnosti a boj za svobodu jedné konkrétní lidské bytosti.

Cizí těla se volně inspirují skutečným životním osudem člena Solidarity, který v 90. letech prošel změnou pohlaví. V žádném případě se ale nejedná o realistické, či dokumentární drama. Holewińska zcizuje Adamův/Evin příběh nereálnými postavami (Mužský chór, Ženský chór) a zejména jazykem, v němž lze zaslechnout echa klasické polské romantické poezie.

Originál a německý překlad jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA promptně zajistit.

Julia Holewińska (1983, Varšava, Polsko)

Vystudovala divadelní vědu ve Varšavě, kde v současné době pokračuje na doktorandském studiu v Polské akademii věd. Divadlem se zabývá prakticky jako dramaturgyně.

Je autorkou několika dramatických textů. Největší zájem vzbudily dvě její hry: monodrama *Bublínová revoluce* (*Balonowa Rewolucja*), jež z perspektivy dítěte popisuje vpád reálného kapitalismu do Polska a bývalého Východního bloku, a zejména hra *Cizí těla* (*Ciała obce*), s níž Holewińska vyhrála prestižní Gdaňskou cenu pro nejlepší současnou polskou hru. *Cizí těla* byla inscénována do Stüeckmarktů při Theaterreffen. Hra byla inscénována v únoru 2012 v gdaňském Teatru Wyrbrzeze v režii Kuby Kowalského a v Polském rozhlasu.

Černá káva (Black Coffee)**Agatha Christie**

Velká Británie

Žánr: Detektivní hra ve třech dějstvích

Obsazení: 10 mužů, 3 ženy

Noční můra slavného vědce, Sira Clauda Amoryho, se stane skutečností, když je z jeho sefju odcizena listina s návodem na výrobu ničivé výbušniny. Hercule Poirot je požádán, aby se případu ujal, ale přijede příliš pozdě, než aby stačil zabránit smrti svého klienta... Je zloděj vynálezu současně i vrahem? Nebo se jedná o dva různé zločiny? Prvním podezřelým je automaticky tajemný italský lékař Careli, který se v domě záhadně objevil v předvečer zločinu jakožto dávný přítel novomanželky syna lorda Amoryho Lucie. Ta je však z jeho návštěvy spíše vyděšená a prosí manžela, aby ji odvezl pryč. Mladý pán má však velké dluhy a přístup k penězům jen skrze svého despotického otce. Pak je tu ambiciózní sekretář Raynor,

temperamentní neteř Sira Amoryho Barbara a jeho staropanenská sestra. A všichni členové domácnosti měli příležitost i dobrý důvod otrávit Sira Amoryho. Ještě že má Poirot svého věrného kapitána Hastingse, který ho přivede na stopu a tak když se na venkovské sídlo dostaví Inspektor Japp, Poirot už potřebuje udělat jen poslední zkoušku...

Text originálu je k dispozici v DILIA.

Verdikt (Verdict, 1958)**Agatha Christie**

Velká Británie

Žánr: detektivka

Obsazení: 6 mužů, 4 ženy

Prof. Karl Hendryk je „dobrý“ člověk, který za všech okolností dodržuje až přísná etická pravidla a který proto musel z politických důvodů emigrovat i s rodinou do Londýna. Je to však také charismatický muž, kterého obdivují všichni muži a zejména ženy v okolí, ale který je věrný své těžce nemocné manželce, ačkoli již dlouho platonicky miluje její sestřenicí Lisu. Lisa se nezištně stará o umírající Any a statečně skrývá své city vůči Karlovi. Ten, věren svým ideálům, odmítne dávat soukromé lekce bohaté a velmi přitažlivé studentce Helen, protože tuší, že to se studiem nemyslí vážně. Její otec ho však postaví před těžkou volbu: pokud splní jeho dceři přání a bude ji učít, zařídí na oplátku pro nemocnou Any pobyt u světznámého lékaře, který právě ověřuje novou léčebnou metodu. To by Any mohlo zachránit život, a tak prof. Hendryk nabídku přijme, ačkoli to znamená, že jeho láska k Lise se nikdy nenaplní. Rozmarná Helen však usiluje o jediné – aby se Karl stal jejím milencem a jde bezohledně za svým cílem. Po té, co otráví Any, však podezření padne na Lisu. A před profesorem Hendrykem tak stojí další těžká zkouška... Velice napínavá detektivka má zvláštní, téměř „ibsenovskou“ atmosféru, na kterou v díle A. Christie nejsme zvyklí.

Text originálu je k dispozici v DILIA.

Elka's Gold (Elka's Gold)

Josef Bar Josef

Izrael

Překlad: Nepřeloženo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Elka, silná žena, která dokázala své syny zachránit před holocaustem, najednou začne pocítovat, jak nad svými dospělými syny ztrácí moc. Chce je ochránit od lásky a dalších nástrah dospělého života. Jenomže v životě Elky se objevuje svobodná matka Malia, do níž se oba Elžiny synové zamilují. Nastává bratrovražedný boj, kterému Elka nemůže nijak zabránit.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Josef Bar Josef (1933, Jeruzalém)

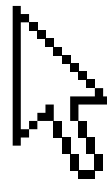
Narodil se do židovské ortodoxní rodiny, kde získal také ortodoxní vzdělání. Později studoval židovskou filozofii, Kabbalu a anglickou literaturu na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě. Pracoval jako námořník či stavební dělník, posléze se stal novinářem a literárním redaktorem. Debutoval hrou *Tura*, kterou v roce 1963 uvedlo telavivské Komorní divadlo. Za hru *Nemožní lidé, co?* získal prestižní izraelskou Cenu prezidenta Šazara za nejlepší současnou hru. Jeho hry byly s úspěchem uvedeny v moskevském Sovremenniku, či v dalších významných divadlech ve Velké Británii, Brazílii, Polsku i České republicky.

ZAREGISTRUJTE SE
k odebrání newsletteru!

nové hry českých a zahraničních autorů
překlady zahraniční dramatiky
novinky z oblasti divadla, literatury,
hudby a audiovizuálních médií

www.dilia.cz

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

HUDEBNĚ – DRAMATICKÁ DÍLA

20.1.2012
Severočeské divadlo opery
a baletu Ústí nad Labem
Antonín Dvořák:
RUSALKA
opera

12.2.2012
Slezské divadlo Opava
Georges Bizet:
LES PECHEURS DE PERLES
(LOVCI PEREL)
opera

15.2.2012
Severočeské divadlo opery
a baletu Ústí nad Labem
Jule Styne
FUNNY GIRL
muzikál

23.2.2012
Grand Théâtre de Genève
Bohuslav Martinů
JULIETTE
opera

1.3.2012
Národní divadlo
moravskoslezské Ostrava
Igor Stravinskij:
THE RAKE'S PROGRESS
opera

3.3.2012
Národní divadlo Praha
Benjamin Britten
GLORIANA
opera

6.3.2012
Theatre La Monnaie, Brusel
Antonín Dvořák
RUSALKA
opera

16.3.2012
Moravské divadlo Olomouc
Oskar Nedbal:
POLSKÁ KREV
opereta

Navštivte
www.dilia.cz

Nabízíme

Hudebně – dramatická díla

Studentská Prodaná nevěsta

Inscenaci původní verze nejhranější opery Bedřicha Smetany z roku 1866 s mluvenými dialogy připravili studenti Konzervatoře Pardubice pro východočeské publikum. V dubnu se uskuteční celkem čtyři reprízy (premiéra 29.3.) v Pardubicích, Chrudimi a Červeném Kostelci. Představení proběhnou pod režijním vedením Karly Štauberové a podle dirigentské taktovky Tomáše Žídka.

Leoš Janáček – Osud, nové vydání

Janáčková opera **Osud**, kterou skladatel nikdy neslyšel na představení během svého života, se vrátila na místo, kde měla svojí německou premiéru. Opera byla poprvé provedena v říjnu 1958 nejprve v Brně a poté ve Stuttgartu. Přpracované vydání bylo publikováno v rámci Janáček Complete Edition a bylo použito v představení Stuttgart Opera. Sylvain Cambreling dirigoval představení v produkci Bossi Wielera a Sergio Morabito. Premiéra se konala 11. března 2012. V této sezóně bude následovat dalších sedm představení.

Znovuobjevení oper Georga Philippa Telemanna

Tento rok byly zařazeny dvě málo známé opery G.P. Telemanna do repertoáru dvou divadel. V divadle Theater Magdeburg byla představena singspiel **Miriways**, která měla premiéru 10. března v rámci 21. Telemann Festtage v produkci a jevištní premiéře Jakoba Peterse-Messera v doprovodu dirigenta Michi Gaigga. Divadlo Theater Osnabrück ukončí sezónu 6. června operou **Sieg der Schönheit** v nové produkci Markuse Bothe s dirigentem Michaellem Schneiderem. U obou inscenací byl použit nový hudební materiál z Telemann Edition.

Znovuobjevení opery seria Griselda od Antonia Scarlattiho

Více než deset let po průkopnické fázi René Jacobse, který natočil CD s tímto dílem, rozhodl německý operní dům provést inscenaci „drama per musica“ **Griselda** Antonia Scarlattiho. V pokračování cyklu barokních děl provedl premiéru Staatstheater Kassel v nové inscenaci Stephana Müllera dne 18. února 2012, dirigoval Jörg Halubek.

Znovuobjevení opery comique Le Toreador od Adolpha Adama

Kasovní trhák pařížské Opéra Comique v 19. století, ale dnes téměř zapomenutý – frivolní trojúhelníková komedie **Le Toreador ou l'accord parfait** (Toreador aneb dokonalý souzvuk) od Adolpha Adama. Tento vtipný kousek plný španělského koloritu bude mít švýcarskou premiéru v divadle Theater Luzern 31. března 2012. **Le Toreador** bude v režii Johanna Pölguttera s dirigentem Florianem Pestellem.

Retromuzikál Chytit kometu

Autoři Jiří a Otto Hejnicové upravili původní verzi muzikálu uváděného mimo jiné v divadle v Příbrami. Děj je situován do počátku 90. let, řeší vztahy mezi studenty, rodiči a dětmi, mění se žebříčky hodnot. V DILIA je k dispozici notový materiál, hudební doprovod a text libreta a písní v elektronické podobě.

www.dilia.cz

NAVŠTIVTE nové
webové stránky DILIA!

vše důležité pro autory, překladatele
a nositele autorských práv
čeští a zahraniční dramatici
nové hry, nové překlady zahraničních titulů
autorskoprávní servis
aktuální informace o divadle, literatuře, hudbě a médiích

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

ČEŠTÍ AUTOŘI

Vítězslav Nezval:
**Na smrt Karla Čapka –
v rámci melodramu
Vítězslavy Kaprálové,**
Nakladatelství Český rozhlas

Vítězslav Nezval:
**Spáč v úvalu – v rámci
skladby Martina Hyblera,**
Nakladatelství Český rozhlas

Ota Hofman:
Pan Tau a tisíc zázraků,
Ravensburger Verlag, Německo

Oldřich Mikulášek:
Agogh,
Vyšehrad

Ota Hofman:
Lucie postrach ulice,
Ravensburger Verlag, Německo

Vlastimil Rada, Jaroslav Žák:
Příběhy děda Posledy,
Albatros

Helena Eliášová:
**Té noci – v rámci publikace
Drama 2009 – 2010,**
Divadelní ústav Bratislava

Lenka Lagronová:
**Z prachu hvězd – v rámci
publikace Drama
2009 – 2010,**
Divadelní ústav Bratislava

Hana Prošková:
Jahody se šlehačkou,
MOBA

Stanislav Rudolf:
Operace mé dcery,
XYZ

Jaroslav Hašek, **Josef Lada:**
**Osudy dobrého vojáka
Švejka,**
Knigovek Book Club, Rusko

Karel Poláček:
**Na prahu neznáma;
Kouzelná šunka,**
Papírenská manufaktura
Velké Losiny

Václav Havel:
**Moc bezmocných a jiné
eseje,**
Agora, Polsko

Hana Vrbová, Ondřej Sekora:
Broučci na pouti,
Albatros

PŘEKLADY

P.D. James, **Josef Schwarz:**
**Povolání pro ženu
nevhodné,**
Motto

Timothy Tatcher, **Pavel Lovrič:**
Mrtvým vstup zakázán,
XYZ

Anne Franková,
Miroslav Drápal:
Deník,
Triáda

James Joyce, **Aloys Skoumal:**
Odysseus,
Argo

ZAHRANIČNÍ AUTOŘI

Marcel Pagnol:
Živá voda,
Vyšehrad

Marcel Pagnol:
Jak voní tymián,
Vyšehrad

Nabízíme

LITERATURA

Hooked Confessions of a London Call Girl

Clare Gee

non – fiction – biografie

Napínavý příběh mladé ženy bojující sama se sebou a se svými závislostmi.

Vyléčená narkomanka Clare Gee čerpá ze svých osobních zkušeností se závislostí na kokainu a alkoholu a zkušeností s prostitucí. Vypráví tak senzační příběh ženy žijící na okraji společnosti.

Hlavní hrdinka Katie, citově poznamenaná tím, že nikdy nepoznala svou vlastní matku, uteče do Londýna, kde propadne drogám, alkoholu a sexu. Štěstí hledá po hospodách a barech.

Katie se snaží najít sama sebe a přitom se zacyklí v množství nezávazných vztahů, pašuje drogy a zamotá se do několika bigamistických manželství ve snaze najít vlastní citovou stabilitu.

Hooked je příběhem o tom, jaké to skutečně je být prostitutkou, a o tom, co se stane, když hledáme štěstí mimo sebe.

Lektorský výtisk v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Invisible Man

Ralph Ellison

fiction – beletrie pro dospělé

Invisible Man je novela z roku 1952 a je jedinou knihou Ralpa Ellisona, která byla publikována za jeho života (ostatní tituly vyšly až posmrtně). Novela vyhrála National Book Award v roce 1953.

Román se zabývá nejen společenskými a duševními problémy, kterým museli čelit Afroameričané začátkem dvacátého století, včetně černého nacionalismu, vztahu k marxismu a reformní rasové politice Brokera T. Washingtona, ale i otázku individuality a osobní identity.

Česky vyšlo dosud jedenkrát roku 1981 v nakladatelství Odeon v překladu Luby a Rudolfa Pellarových.

Lektorský výtisk můžeme zajistit.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

*Poskytuje služby pro autory/nositelé práv a uživatele při zprostředkování autor-
ských práv v oblasti děl pro rozhlasové a televizní vysílání, reklamu, film, audio,
DVD, atd. Z hlediska rozsahu služeb oddělení médií nabízí zajišťování licencí
jak v tuzemsku tak i v zahraničí, především v evropském a americkém teritoriu.*

Premiéry a užití děl

ROZHLAS A TELEVIZE

PREMIÉROVÁ VYSÍLÁNÍ ČESKÉ TELEVIZE:

Naši furianti

Záznam divadelního představení
ND-Praha:

sc. hudba – Petr Hromádka
vysílání 12. 1. 2012

Záhada aneb Zapřená láska

Záznam divadelního představení
Divadla na Fidlovačce
překlad: Michael Lážňovský
vysílání 16. 2. 2012

PREMIÉROVÁ VYSÍLÁNÍ ČESKÝ ROZHLAS:

Ať žije Bouchon

Český rozhlas, stanice Vltava
rozhlasová adaptace
autor: Jean Dell, Gerald Cibleyras
překlad: PhDr. Alexander Jerie
vysílání 26. 1. 2012

Dítě č. 44

Natočil Český rozhlas,
stanice Vltava
dvoudílná rozhlasová adaptace
autor: Tom Rob Smith
překlad: Josef Hanzlík
vysílání: 2. 2. 2012 – 1. díl,
9. 2. 2012 – 2. díl

NOŠIČE CD

Jablko je vinno:

kdo vydal: Supraphon
autor/autoři: M.Horníček
kdy bylo dílo vydáno: únor 2012

Poslední forbína

kdo vydal: Supraphon
autor/autoři: J. Voskovec/
J. Werich – nezastupován Dilia
kdy bylo dílo vydáno: únor

5 x Sherlock Holmes

kdo vydal: Radioservis
autoři překladu: Zora Wolfová,
PhDr. Eva Kondrysová,
Ing. Dr.František Jungwirth
kdy bylo dílo vydáno: 27. 2. 2012

Bílé noci

kdo vydal: Radioservis
autoři překladu: Jaroslav Tafel
kdy bylo dílo vydáno: únor 2012

Keltské mýty a báje

kdo vydal: Popron
autoři překladu:
PhDr. Vladimír Hulpach
kdy bylo dílo vydáno: únor 2012

Cena Evalda Schorma za rok 2011!

Do finále letošního ročníku Ceny Evalda Schorma
byly nominovány následující texty:

Tereza Březinová (FF UK): Defender

Ervín Hodulík (FF MU): Absurdistán

Braňo Holiček (DAMU): iJá

Jan Krupa (JAMU): překlad hry Philippe Minyana – Vulkán

Hana Lehečková (DAMU): V(Ý)CHOD

Anna Saavedra (JAMU): Kuřačky a spasitelky

Milan Šotek (DAMU): Nový bleší cirkus, Tajemství žlutého hřbetu

Tereza Verecká (DAMU): Íjób

*Cenu Evalda Schorma agentura DILIA uděluje každoročně studentům DAMU, JAMU, FFUK, FFMU, FFUP a PPF
za původní hru, dramaturgii a překlad.*

www.dilia.cz

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRVY

David Drábek – Jedlíci čokolády
 Daniela Fischerová – Andělský smích
 Daniela Fischerová – Báj
 Daniela Fischerová – Dvanáct způsobů mizení aneb Mág
 Daniela Fischerová – Fantomima
 Daniela Fischerová – Hodina mezi psem a vlkem
 Daniela Fischerová – Náhle neštěstí
 Daniela Fischerová – Princezna T.
 Daniela Fischerová – Velká vteřina
 František Ringo Čech – Ringova škola života a sexu!
 Helena Eliášová – We Are the Talents!
 Jiří Hejnic, Otto Hejnic – Chytit kometu
 Miroslav Oupic – Těhotný
 Vít Peřina, Jules Verne – Tajemný hrad v Karpatech
 Vít Peřina – U kanónu stál aneb Bitva u Hradce Králového
 Vít Peřina – Vařila myšička kašičku aneb Myší pohádky
 Kateřina Rudčenková – Zpacifikovaná (hra o prázdnotě)
 Anna Saavedra – Kuřačky a spásitelky
 Pavel Trtílek, Jan Krupa – Vůně třešňových květů

ZAHRANIČNÍ HRVY – PŘELOŽENÉ

Thomas Bernhard – Alžběta II. (Elisabeth II.)
 Thomas Bernhard – Jednoduše komplikované (Einfach kompliziert)
 Thomas Bernhard – Prezident (Der Präsident)
 Thomas Bernhard – Ritter, Dene, Voss

Thomas Bernhard – Claus Peymann si kupuje kalhoty a jde se mnou na oběd (Claus Peymann kauft sich eine Hose und geht mit mir essen)
 Thomas Bernhard – Nad vrcholky stráni a výš (Über allen Gipfeln ist Ruh)
 Thomas Bernhard – Pouštní růže (Rosen der Einöde)
 Thomas Bernhard – Róza (Rosa)
 Thomas Bernhard – Vybájená (Die Erdichtete)
 Thomas Bernhard – Hlavy (Köpfe)
 Thomas Bernhard – Jaro (Frühling)
 Thomas Bernhard – Hora (Der Berg)
 Jean-Marie Besset – Perthus (2007)
 Piotr Bulak – Pustte kapra!
 Alexandre Dumas – Tři mušketýři
 Guy Helminger – Nikdy nevíš, čím tě život nakonec překvapí (Das Leben hält bis zuletzt)
 Überraschungen bereit, 2011)
 Helmut Kajzar – Chliv (Obora, 1980)
 Helmut Kajzar – Paternoster (1971)
 Dennis Kelly – Sirotcí (Orphans, 2009)
 Savyon Liebrechtová – Banalita lásky (The Banality of Love, 2009)
 Marius von Mayenburg – Mučedník (Der Märtyrer, 2011)
 Roger Mortimer-Smith – Guilty Secret (Guilty Secret, 2011)
 Uglješa Šajtinac – Animals
 Saara Turunen – Broken Heart Story (2011)

ZAHRANIČNÍ HRVY – NEPŘELOŽENÉ

Claudia Grehn, Darja Stocker – Reicht es nicht zu sagen ich will leben
 Martin Heckmanns – Vater Mutter Geisterbahn (2011)
 Anne Lepper – Käthe Hermann (2011)
 Dario Fo a Franca Rame – Berlusconi (L'Anomalo Bicefalo)
 Julia Holewińska – Cizí těla (Ciała obce, 2011)
 Agatha Christie – Černá káva (Black Coffee)
 Agatha Christie – Verdikt (Verdict, 1958)
 Josef Bar Josef – Elka's Gold (Elka's Gold)

3D

Agentura DILIA ve spolupráci s DAMU a mezinárodním divadelním festivalem Zlomvaz 2012 vás zve na tři scénická čtení nových her a diskuzi o současné ruské a anglické dramatice s předními českými odborníky a překladateli.

Ve středu 9. května 2012 se v rámci festivalu Zlomvaz budou číst tyto hry:

Robin Soans: Rozhovory s teroristy

Helena Eliášová: Té noci

Sergej Kalužanov: Masakr

Pro více informací sledujte www.dilia.cz a www.zlomvaz.cz.
Projekt vznikl za finanční podpory hl. města Prahy a Správní rady DILIA.

Alžběta	Moje disertační práce má název „Typologie žen a dívek, které jsou ochotny prodávat se v talentových soutěžích.“
Júlia	Cože?
Didi	Ochotny prodávat?
Lejla	Já nejsem přece žádná....
Mařena	My nejsme žádný kurvy!
Dragona	To, že jsme se přihlásily na talentovou soutěž, neznamená, že jsme kurvy. Znamená to, že to byla jediná možnost, jak v tomhle světě ukázat, že máme talent. Nebo že si to myslíme a chceme slyšet, jestli jo nebo ne. Nebo máme potřebu tomuhle světu něco říct. Tak jsme tady. Nedělej z nás kurvy.

Helena Eliášová: We Are the Talents!

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**

občanské sdružení
Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.